

Redogörelse till riksdagen 2023/24:RS3

Redogörelse för verksamheten inom Interparlamentariska unionen (IPU) och den svenska delegationens arbete under 2023

Till riksdagen

Riksdagsstyrelsen överlämnar härmed i enlighet med 10 § lagen (2011:745) med instruktion för Riksdagsförvaltningen Interparlamentariska unionens svenska delegations redogörelse för verksamheten inom Interparlamentariska unionen (IPU) och den svenska delegationens arbete under 2023 till riksdagen.

Stockholm den 14 februari 2024

På riksdagsstyrelsens vägnar

Andreas Norlén

Ingvar Mattson

Följande ledamöter har deltagit i beslutet: Andreas Norlén, ordförande, Linda Lindberg (SD), Lena Hallengren (S), Mattias Karlsson i Luleå (M), Johan Löfstrand (S), Samuel Gonzalez Westling (V), Jessica Rosencrantz (M), Ulrika Heie (C), Mattias Bäckström Johansson (SD) och Rasmus Ling (MP).

Bakgrund

Ordförandena för den svenska delegationen till Interparlamentariska unionen (IPU) respektive till den parlamentariska församlingen för Unionen för Medelhavet (PA-UfM) framförde i en skrivelse till riksdagsstyrelsen den 8 april 2011 (dnr 049-2548) önskemål om att den årliga redogörelsen för delegationernas verksamhet skulle lämnas till kammaren i stället för som tidigare till riksdagsstyrelsen. Syftet var att ytterligare synliggöra verksamheten.

I utredningen Riksdagens internationella verksamhet (2010/11:URF1) framfördes att det är angeläget att det internationella engagemanget i högre grad integreras med riksdagens övriga verksamhet. En debatt i kammaren ger ledamöterna möjlighet att sprida kunskap och information till varandra och till allmänheten.

Riksdagsstyrelsen beslutade 2012 att överlämna redogörelserna till riksdagen. Ärendena bereddes av utrikesutskottet, och det hölls debatt i kammaren. I översynen av riksdagsordningen (2012/13:URF3), som gjordes av en kommitté under ledning av talmannen, föreslogs att denna försöksverksamhet skulle fortsätta eftersom den kan ge underlag för fortsatta överväganden. I framställningen Översyn av riksdagsordningen (framst. 2013/14:RS3) ställde sig riksdagsstyrelsen bakom kommitténs uppfattning.

Sammanfattning

Interparlamentariska unionen har numera 180 nationella parlament som medlemmar. Frågor i fokus under 2023 har bland annat varit implementeringen av Agenda 2030, cyberbrott och de hot som dessa medför, utveckling av nya parlamentariska strategier för att förhindra människosmuggling, särskilt av barnhemsbarn, samt främjande och stärkande av demokrati, mänskliga rättigheter, jämställdhet och rättsstatens principer.

Konflikten i Ukraina stod även detta år högt på dagordningen för medlemsparlamenten inom IPU, som har inrättat en särskild IPU-arbetsgrupp för att bidra till att få ett slut på krigshandlingarna, våldet mot de civila och den omfattande förstörelse som äger rum i Ukraina samt för att underlätta den politiska dialogen mellan parlamenten i Ryska federationen och Ukraina.

Denna arbetsgrupp kom redan under juli 2022 att genomföra sin första resa till regionen. Då ägde möten rum med representanter såväl för det ukrainska parlamentet i Kiev som för den ryska duman i Moskva under ledning av dr Ali Al Nuaimi, som är ledamot av parlamentet i Förenade Arabemiraten och medlem av IPU:s verkställande utskott.

IPU:s arbetsgrupp för en fredlig lösning på kriget i Ukraina sammanträdde återigen under vårförsamlingen i Manama, Bahrain med högnivådelegationer bestående av parlamentsledamöter från såväl Ryssland som Ukraina i syfte att hålla parlamentariska diplomatiska kanaler öppna för framtida fredsbyggande.

Under IPU:s höstförsamling i Luanda, Angola träffade IPU:s arbetsgrupp för fredlig lösning på kriget i Ukraina parlamentariker från både Ryska federationen och Ukraina i ett försök att presentera olika parlamentariska bidrag till insatser som syftar till att få ett slut på kriget.

I slutdeklarationen som antogs i Manama, Bahrain lade IPU:s medlemsparlament tyngdpunkten på ”att bekämpa ojämlikhet genom en ekonomisk och social politik som bygger på mänskliga rättigheter och sätter människor före vinst och svaga före de starka, och som upprätthåller jämlikhet och värdighet för varje enskild person”. Deklarationen uppmanar också parlamentarikerna ”att genomföra målen för hållbar utveckling senast 2030 – och att ingen lämnas utanför – som det bästa hoppet för fred, demokrati och hållbar utveckling för alla”.

Under vårförsamlingen antogs även en särskilt brådskande resolution om olika nödsituationer för att öka medvetenheten och uppmana till åtgärder mot de allvarliga humanitära kriser som drabbar folken i Afghanistan, Syrien, Ukraina, Jemen och andra länder, och om kvinnors och barns särskilda utsatthet.

I resolutionen uppmanas det internationella samfundet att samarbeta för att skydda människoliv, lindra lidande, skydda värdigheten och garantera tillgång till grundläggande behov som mat, sjukvård, vatten och tak över huvudet för

alla människor, oavsett ursprung, genom rättsliga och politiska åtgärder på nationell nivå.

IPU:s kommitté för parlamentarikers mänskliga rättigheter granskade under vårförsamlingen i Manama, flera fall av påstådda kränkningar av de mänskliga rättigheterna mot parlamentsledamöter i 14 länder, däribland Kambodja, Eswatini, Irak, Uganda, Libyen och Venezuela.

Utskottet höll elva utfrågningar med berörda parlamentariska företrädare vid sidan av församlingen i Bahrain. Det organiserade också en särskild session om parlamentarisk solidaritet för att uppmuntra andra parlamentsledamöter att stödja kollegor som utsätts för kränkningar av de mänskliga rättigheterna.

Under höstförsamlingen i Luanda, Angola granskade kommittén och fattade beslut om påstådda kränkningar av de mänskliga rättigheterna mot parlamentsledamöter i nio länder, däribland Kongo-Kinshasa, Eswatini, Irak, Pakistan och Filipinerna.

Höstförsamlingen antog även Luandadeklarationen om parlamentariska åtgärder för fred, rättvisa och starka institutioner. Deklarationen belyser den avgörande roll som god förvaltning spelar som ett medel för att uppnå en hållbar utveckling. Den uppmanar parlamentarikerna ”att stärka förtroendet och säkerställa ett mer aktivt deltagande av medborgare i institutioner på alla nivåer, med början i våra egna parlament, där kvinnor och ungdomar, såväl som fattiga och andra missgynnade grupper, förtjänar att vara mer rättvist representerade”.

IPU:s huvudsakliga politiska fokus för 2023 var emellertid klimatåtgärder, och för detta ändamål lanserades kampanjen ”parlament för planeten” vid den 146:e församlingen. Kampanjen syftade till att göra parlamenten grönare genom att minska deras koldioxidavtryck och samtidigt uppmuntra parlamentarikerna att främja klimatåtgärder mer allmänt.

En resolution om smuggling av barnhemsbarn antogs under höstförsamlingen i Luanda efter en omfattande debatt.

Året dominerades därtill av presidentvalet inom IPU där presidentposten gick från den västeuropeiska gruppen till den regionala gruppen för Afrika. För att få en bättre bild av de fyra afrikanska kandidaterna hölls utfrågningar där de respektive kandidaterna fick redogöra för sin vision för vad de önskade att arbeta för inom IPU. Svaren på frågor om de enskilda kandidaternas inställning till den ryska aggressionen i Ukraina blev ett viktigt kriterium för hur den västeuropeiska gruppen skulle ställa sig till de olika kandidaterna. Under församlingens sista dag i Luanda, Angola, valdes en ny IPU-president: Tulia Ackson från Tanzania. Hon blev därmed IPU:s 31:a president och den tredje kvinnan på posten. Hon valdes med 57 procent av rösterna och efterträdde den portugisiska parlamentarikern Duarte Pacheco, vars treåriga förordnande som president nu gick ut.

I årsredogörelsen redovisas delegationens verksamhet 2023 och de aktiviteter som har genomförts under året.

Stockholm 14 februari 2024

Margareta Cederfelt (M)
ordförande

Björn Sondén
delegationssekreterare

Innehållsförteckning

Till riksdagen	1
Bakgrund	2
Sammanfattning	3
Redogörelse för verksamheten inom Interparlamentariska unionen och den svenska delegationens arbete under 2023	7
Den svenska IPU-delegationens sammansättning och verksamhet 2023	7
Den parlamentariska FN-utfrågningen i New York den 13–14 februari	8
IPU:s 146:e församling i Manama den 9–15 mars	10
IPU:s verkställande utskott och dess underkommitté för finansfrågor	16
IPU:s 147:e församling i Luanda, den 23–27 oktober	20
Övriga IPU-möten	27
Nordiska möten och 12-plus-gruppens möten	28
Besök vid IPU:s högkvarter i Genève den 26–27 januari	30
Möte med Sida	32
Digitalt möte om koranbränningar	33
<i>Bilagor</i>	
Resolution antagen i IPU:s första utskott under 146:e församlingen	36
Resolution antagen i IPU:s andra utskott under 146:e församlingen	41
Resolution antagen i IPU:s tredje utskott under 147:e församlingen	47
Särskilt brådskande ämne antaget under IPU:s 146:e församling	55
Slutdokument om antiterror antaget under IPU:s 147:e församling	60

Redogörelse för verksamheten inom Interparlamentariska unionen och den svenska delegationens arbete under 2023

Interparlamentariska unionen är världens äldsta multilaterala organisation. Den grundades 1889 med syfte att arbeta för fred och mellanfolkligt samarbete. Organisationen har för närvarande 180 nationella parlament som medlemmar. I unionens uppgifter ingår att främja personliga kontakter mellan parlamentsledamöter i alla länder och att verka för de parlamentariska institutionernas utveckling. Att hjälpa till med att bygga upp demokratiska funktioner och fungerande parlament är en ständigt växande del av unionens verksamhet.

Den svenska IPU-delegationens sammansättning och verksamhet 2023

Den svenska delegationen utses av talmannen efter samråd med gruppledarna. Den nya delegationen efter valet 2022 utsågs den 26 oktober samma år, och ett första konstituerande möte hölls den 10 november. Den nya delegationen fick följande sammansättning:

Arin Karapet (M), ordförande
Serkan Köse (S), vice ordförande
Mattias Karlsson (SD)
Linda Lindberg (SD)
Janine Alm Ericson (MP).

Den 13 april 2023 meddelade emellertid Sverigedemokraternas partigrupp att Linda Lindberg (SD) kommer att ersättas av Angelika Bengtsson (SD). Ett nytt beslut om delegationens sammansättning fattades sedan av talmannen den 18 april utifrån partigruppens nominering. Efter detta beslut fick sedan den svenska delegationen till IPU följande nya sammansättning:

Arin Karapet (M), ordförande
Serkan Köse (S), vice ordförande
Mattias Karlsson (SD)
Angelika Bengtsson (SD)
Janine Alm Ericson (MP)

Ytterligare en förändring ägde rum när Arin Karapet (M) avsade sig sitt uppdrag i den svenska delegationen till IPU och ersattes av Margareta Cederfelt (M). Delegationen fick sedan genom talmansbeslut den 5 december följande sammansättning:

Margareta Cederfelt (M)

Serkan Köse (S)

Mattias Karlsson (SD)

Angelika Bengtsson (SD)

Janine Alm Ericson (MP)

Under 2023 har delegationsmöten hållits vid flera tillfällen. Mötena har till stor del ägnats åt substansfrågor som exempelvis aktuella resolutionsförslag eller ändringsförslag i deklARATIONER inom organisationen och förberedelser inför IPU:s utfrågning vid FN:s högkvarter, den 146:e församlingen i Manama och den 147:e församlingen i Luanda. Den svenska delegationen utgör också styrelsen för riksdagens interparlamentariska grupp som förvaltar Stiftelsen Braathens fond. Den interparlamentariska gruppen höll sitt sedvanliga årsmöte den 24 maj.

Under 2023 har en stor del av arbetet inom IPU och för den svenska delegationen följaktligen kretsat runt deltagandet i den parlamentariska FN-utfrågningen i New York den 13–14 februari, den 146:e församlingen i Manamadren 9–15 mars och den 147:e församlingen i Luanda, Angola den 23–27 oktober, men även kring Janine Alm Ericsons (MP) deltagande i IPU:s verkställande utskott och dess underkommitté för finansfrågor och Mattias Karlssons (SD) uppdrag i IPU:s högnivågrupp för att bekämpa terrorism och våldsamt extremism. Nedan följer redogörelser från dessa aktiviteter.

Den parlamentariska FN-utfrågningen i New York den 13–14 februari

Den 13–14 februari deltog den svenska delegationen i den parlamentariska FN-utfrågningen i New York, som årligen arrangeras gemensamt av IPU och FN. 2023 års utfrågning hade temat ”Vatten för människor och planeten: Stoppa avfallet, ändra spelet och investera i framtiden” och kom till stånd som ett gemensamt initiativ från IPU och FN:s generalförsamlings ordförandes kontor, för att lämna ett parlamentariskt bidrag till FN:s vattenkonferens som sedan ägde rum den 22–24 mars på FN:s högkvarter. Utfrågningen omfattade sju paneldiskussioner med experter på vatten och sanitetsfrågor och en särskild dragning om framtiden för multilateralism och den roll som parlamentariker kan spela. Omkring 150 parlamentariker från 46 länder deltog i FN-utfrågningen som öppnades av IPU:s president Duarte Pacheco och generalförsamlingens ordförande Csaba Kőrösi. Frågeställningar som lyftes fram var exempelvis utmaningarna med att en av fyra personer saknar tillgång till säkert dricksvatten och att nästan 50 procent av världens befolkning saknar tillgång till toalett och avlopp. Vatten är relaterat till de flesta naturkatastrofer som äger rum, och cirka 1,2 miljarder människor riskerar att utsättas för översvämningar. Vattenbrist är ofta resultatet av exploatering, föroreningar och klimatförändringar, och alla dessa fenomen har en tendens att intensifieras. Vatten är

också en säkerhetsfråga eftersom avsaknaden av vatten kan leda till konflikter. Samarbete och multilateralism blir därför avgörande för att kunna hantera dessa växande utmaningar.

Under konferensen identifierades också olika hinder för att komma till rätta med dessa utmaningar. Bristande politisk vilja nämndes som ett sådant hinder. Paneldeltagare upprepade flera gånger att bristen på politisk vilja är den största utmaningen, eftersom vatten inte behandlas som den prioritet som det i själva verket är, och därför sällan hamnar på den politiska dagordningen.

Vidare nämndes styrelseskick (Governance) som ytterligare ett hinder. Beslut som påverkar vatten är ofta spridda över en rad olika ministerier, myndigheter och sektorer, inklusive jordbruk, energi, hälsa, utbildning, samhällsinstitutioner och miljö. Detta kan leda till en fragmentisering. Få länder har emellertid den politik, de rättsliga ramar och den nödvändiga samordning mellan ministerierna som behövs för att hantera tillgång till vatten på ett effektivt och rättvist sätt. Därtill nämndes behovet av koordinering på global nivå. Deltagarna påpekade att det saknas samordning och standarder. Medan olika delar av FN-systemet lyfter upp vattenfrågorna har det inte funnits någon övergripande strategi eller lämpligt forum för diskussion om dessa frågor. Förutom att prioritera engagemang på hög nivå i vattenkonferensen, föreslog deltagarna i den parlamentariska utfrågningen att man skulle utse en särskild FN-rapportör eller ett FN-sändebud för vatten. Vidare föreslogs att globala standarder ska fastställas för hållbar vattenanvändning och bevarandeinsatser. Behovet av finansiering av vattensektorn nämndes också. Från den svenska delegationens sida lyfte man också fram betydelsen av att inkludera den privata sektorn i arbetet med att hantera utmaningarna i vattensektorn.

Det finns flera exempel på svensk innovation inom detta område.

I samband med FN-utfrågningen i New York träffade delegationen även FN-ambassadören Anna-Karin Eneström vid Sveriges ständiga representation vid Förenta nationerna den 14 februari och fick då en genomgång av representationens arbete med olika multilaterala utmaningar. Ett möte med generalkonsul Camilla Mellander ägde även rum samma dag. I en nordisk krets ägde ett möte rum på den norska FN-representationen, där de nordiska delegationerna fick en dragning om de norska erfarenheterna under Norges tid som icke-permanent medlem av FN:s säkerhetsråd.

På eftermiddagen den 15 februari stod Sverige värd för ett nordiskt koordinationsmöte på den svenska ambassaden i Washington DC. (Se detaljer nedan på sidan 32.)

På norskt initiativ organiserades sedan ett gemensamt program i Washington DC med parlamentariker och tjänstemän från de fem nordiska länderna. Den norska ambassaden i Washington stod den 16–17 februari värd för dragningar som hölls av olika nordiska länders diplomater, bland annat om det aktuella läget i amerikansk inrikespolitik, situationen i Ukraina, handelsrelationerna mellan EU och USA och handelskriget mellan USA och Kina. Ledamöterna träffade vidare Douglas D Jones, biträdande minister för europeiska och eurasiska frågor vid USA:s utrikesdepartement. Ledamöterna fick dess-

utom lyssna till dragningar som hölls av företrädare för Brookings Institution, Polarinstitutet, Wilson Center och Atlantic Council.

Den 16 februari träffade delegationen även Sveriges USA-ambassadör Karin Olofsdotter på den svenska ambassaden i Washington DC och fick en ingående dragning om det aktuella läget i amerikansk politik och om hur ambassaden företräder svenska intressen i USA.

Den svenska delegationen

Den svenska IPU-delegationen som deltog vid den parlamentariska FN-utfrågningen den 13–14 februari på FN och under det nordiska besöket i Washington DC bestod av delegationens ordförande Arin Karapet (M), Mattias Karlsson (SD), Linda Lindberg (SD) och Janine Alm Ericson (MP).

IPU:s 146:e församling i Manama den 9–15 mars

Interparlamentariska unionen (IPU) höll sin årliga vårförsamling i Manama, Bahrain den 9–15 mars. Den svenska IPU-delegationen besökte Manama den 7–15 mars, dels för att delta i IPU:s församling, dels för att genom Janine Alm Ericson (MP) delta i förberedande möten med IPU:s verkställande utskott den 7–8 mars och slutligen för att delta i ett förberedande möte med den s.k.12-plus-gruppen som ägde rum den 8 mars.

För IPU-församlingen i Manama stod två centrala teman högt på dagordningen – nationella parlaments roll i dels att lösa klimatkrisen, dels att ta fram parlamentariska inspel för kampen mot cyberbrott över hela världen. Cyberbrottsligheten lyftes fram inom IPU mot bakgrund av en kommande FN-konvention om it-brottslighet, som förväntas bli antagen av FN:s generalförsamling under 2024. IPU-församlingen antog också en särskilt brådskande resolution om att öka medvetenheten och att uppmana till åtgärder mot de allvarliga humanitära kriser som drabbar folken i Afghanistan, Syrien, Ukraina, Jemen och andra länder samt om kvinnors och barns särskilda utsatthet.

Som väntat stod emellertid ännu en gång det pågående kriget mellan Ryssland och Ukraina allra högst på agendan och kom därför att prägla många av diskussionerna bland IPU-delegaterna under denna vårförsamling.

Under IPU-församlingen och dess förmöten fick den svenska delegationen stöd för flera av sina initiativ och ändringsförslag. Bland annat antogs merparten av de svenska ändringsförslagen för resolutionsutkastet om cyberbrottslighet som behandlades inom det första ständiga utskottet under församlingen.

Deltagande i församlingen

Sammanlagt var 1 700 representanter från 140 av världens parlament på plats i Manama. Av de närvarande parlamentsledamöterna var 34 procent kvinnor och 22 procent under 45 år. 60 talmän deltog i församlingen.

I den ständiga svenska IPU-delegationen deltog fyra av fem ledamöter i vårförsamlingen i Manama: Arin Karapet (M), ordförande, Serkan Köse (S), vice ordförande, Mattias Karlsson (SD) och Janine Alm Ericson (MP). Vidare förstärktes den svenska IPU-delegationen till IPU av ledamöter från de utskott som berördes av de båda resolutionerna som antogs i Manama. Från försvarsutskottet deltog Alexandra Anstrell (M), och från miljö- och jordbruksutskottet deltog Beatrice Timgren (SD). Den svenska delegationen leddes på plats under församlingen i Manama av andre vice talman Julia Kronlid (SD). Slutligen deltog även riksdagsdirektör Ingvar Mattson i möten med ASGP (the Association of Secretaries General of Parliaments), som är en sammanslutning för riksdagsdirektörer från IPU:s samtliga medlemsparlament.

Svenskt huvudanförande om vikten av tolerans

Den svenska delegationen leddes av andre vice talman Julia Kronlid (SD), som i sitt anförande betonade vikten av tolerans och respekt för politiska motståndares åsikter, något som också var det övergripande temat under den sex dagar långa sessionen. Hon poängterade därtill att även om världsläget ser dystert ut nu med krig i Ukraina får man inte ge upp hoppet. Det gäller i synnerhet världens parlamentariker, som har en reell möjlighet att bidra till förändring och till att göra världen bättre. Ordförande för den svenska IPU-delegationen Arin Karapet (M) lyfte fram situationen i Iran i sitt anförande, som ung parlamentariker. Eftersom ett av IPU-församlingens huvudteman var tolerans, konstaterade han att detta är en bristvara i dagens Iran. Han betonade rätten för kvinnor i Iran att själva välja huruvida de ska klä sig i slöja eller inte.

Svenska inspel i IPU:s första utskott

Förberedelserna inför den 146:e församlingen inleddes redan under januari, då synpunkter hämtades in från en rad olika aktörer. Ett samarbete kom till stånd med forskningsinstitutet Sipri genom en senior forskare, dr Lora Saalman, som föredrog möjliga inspel på resolutionen i första utskottet för delegationen under ett möte den 22 februari. Resolutionen har rubriken Cybercrimes: The new risks to global security.

Viktiga medskick från dr Saalman inför resolutionen var att det är olämpligt i att blanda samman de båda begreppen cyberbrott och cyberattacker. En sådan sammanblandning skulle kunna leda till att det blir svårare att hitta enighet om de olika definitionerna. Cyberintrång och cyberattacker är två metoder för att ta sig in i olika system. Cyberintrånget bereder vägen för den riktiga attacken. Cyberbrottslighet, däremot, är en kategori som innefattar båda företeelserna. Genom att inte skilja på dessa begrepp, skulle resolutionen riskera att bli oklar. Inspel togs även emot från UD och Justitiedepartementet som båda betonade vikten av att försvara mänskliga rättigheter i sluttexten. Dessa inspel delades även vidare i en nordisk krets under ett förmöte som organiserades under svenskt värdskap den 15 februari i Washington DC.

Efter ett inledande inlägg från ambassadör Brigitte Brenner, FN-observatör i Wien, om statusen för FN-förhandlingarna om ett omfattande fördrag om cyberbrottslighet, höll utskottet sedan en debatt om resolutionsförslaget under förmiddagen den 12 mars. Efter intensiva överläggningar den 12 och 13 mars blev resolutionen sedan resultatet av en lång samrådsprocess, inklusive de rekordmånga 320 ändringsförslag från medlemsstaternas parlament, ofta med rakt motsatta åsikter, som kulminerade i en slutlig överenskommen text. De många ändringsförslagen till det ursprungliga resolutionsutkastet från IPU:s medlemsparlament illustrerar också hur ytterst känslig frågan om cyberbrottslighet är i dag.

I de svenska ändringsförslagen betonades att cyberbrott – som ju till sin natur är gränsöverskridande – måste bekämpas med de medel som står till buds. Dock måste kampen mot denna brottslighet balanseras mot friheten på nätet och inte riskera att stoppa yttrandefriheten. Delegationens ordförande Arin Karapet (M) representerade Sverige i överläggningarna tillsammans med ledamoten Alexandra Anstrell (M).

Resolutionen visar också att det finns en växande beredskap för att inkludera parlamentariskens röster, som företrädare för folket, i FN:s processer och konventioner. IPU-resolutionen och den framtida FN-konventionen bör i slutändan leda till starkare nationell lagstiftning för att bekämpa cyberbrott.

Fokus på avskogning och ohållbar markanvändning i resolutionen i IPU:s andra utskott

I vanlig ordning efterfrågade delegationen inspel såväl internt inom riksdagen som externt från departement och myndigheter i fråga om resolutionen som antogs i IPU:s ständiga utskott för hållbar utveckling under den 146:e församlingen. Resolutionsutkastet behandlade väl kända miljökonsekvenser av avskogning och ohållbar markanvändning och innehöll även uppmaningar till insatser för att motverka dessa. Utkastet innehöll bland annat förslag på hur hållbart skogsbruk ska kunna göras mer lönsamt än skogsavverkning. Från svensk sida påpekades att samtliga förslag i resolutionen låg väl i linje med den hållningen som även Sverige företräder internationellt i skogsvårdsfrågor.

Med utgångspunkt från dessa inspel inleddes sedan en dialog i den nordiska kretsen om olika aspekter av denna resolution i IPU:s andra utskott för hållbarhetsfrågor. Från finländsk sida önskade man att vid sidan av begreppet avskogning även föra in begreppet skogsförstörelse (forest degradation) i resolutionstexten. Sverige stödde dessa finländska strävanden under förhandlingarna i Manama till att bredda problembeskrivningen i utkastet, som med stöd från andra nordiska länder och från den västeuropeiska kretsen även återfanns i den resolutionstext som slutgiltigt antogs. Från delegationens sida bevakades arbetet i det andra utskottet av Serkan Köse (S), Mattias Karlsson (SD) och Beatrice Timgren (SD).

Tredje utskottet debatterar handel med barnhemsbarn och desinformation och diskriminering i cyberrymden

Som medlem av tredje utskottets presidium deltog Serkan Köse (S) i en förberedande debatt om den nästkommande resolutionen från utskottet – Handel med barnhemsbarn: Parlamentens roll för att minska skadorna (Orphanage trafficking: The role of parliaments in reducing harm) – samt i en debatt om parlamentens roll när det gäller inspel till förmån för kampen mot desinformation och hatiskt och diskriminerande innehåll i cyberrymden.

Fjärde utskottet diskuterar förslag till nya arbetsformer, jämlikhet i representationen till FN:s generalförsamling och uppföljningen av målen i Agenda 2030

Janine Alm Ericson (MP) bevakade IPU:s fjärde utskott med särskilt fokus på FN-frågor. Två ämnen med anknytning till världsorganisationen lyftes upp under församlingen i Manama: jämlikhet i representationen till FN:s generalförsamling samt FN:s politiska högnivåforum för hållbar utveckling – förberedelse inför 2023 års session, en session som utgör en global plattform för uppföljningen och utvärderingen av målen i Agenda 2030 för hållbar utveckling.

Mot bakgrund av en översyn av IPU:s politiska projekt vid FN och den föreslagna genomförandeplan som utarbetats, föreslog även presidiet (för FN-utskottet) ett reviderat mandat för IPU:s fjärde utskott med särskilt fokus på FN-frågor. Det nya mandatet syftar bland annat till att skärpa utskottets fokus på några få utvalda nyckelfrågor och att använda utskottssessionerna som en möjlighet till att mobilisera parlamentariker att åstadkomma förändring i FN.

En särskilt brådskande resolution

Församlingen antog också en resolution om att öka medvetenheten och uppmana till åtgärder mot de allvarliga humanitära kriser som drabbar folken i Afghanistan, Syrien, Ukraina, Jemen och andra länder och om kvinnors och barns särskilda utsatthet.

I resolutionen uppmanas det internationella samfundet till att samarbeta för att skydda människoliv, lindra lidande, skydda värdigheten och garantera tillgång till grundläggande tjänster som mat, sjukvård, vatten och tak över huvudet för alla människor, oavsett ursprung, genom rättsliga och politiska åtgärder på nationell nivå.

Ny svensk ordförande för arbetsgruppen för transparens, ansvarsutkrävande och öppenhet

Genom beslut fattade under höstförsamlingen i Madrid 2021 har IPU som organisation gått in i ett nytt skede med en ny strategi för 2022–2026 som kräver ett större ansvarsutkrävande från både medlemsstaternas parlament och IPU-sekretariatet. En arbetsgrupp för transparens, ansvarsutkrävande och öppenhet

grundades också för att genomföra detta arbete inom IPU. I sin egenskap av ordförande för IPU:s underutskott för finansfrågor valdes Janine Alm Ericson (MP) enhälligt av utskottet den 6 mars som ordförande för arbetsgruppen för transparens, ansvarsutkrävande och öppenhet. Detta möte blev också ett bra tillfälle att gå igenom frågor på dagordningen inför församlingen som exempelvis ett utkast som tagits fram till uppförandekod för ledamöter som valts för ledande uppdrag inom IPU och en introduktion till administrativ instruktion av IPU:s IT-användarpolicy.

Bilaterala möten under församlingen

I samband med IPU-församlingen hade den svenska riksdagsdelegationen också bilaterala möten med politiker från andra länder om aktuella frågor.

Möten ägde rum med delegationer från bland annat Georgien och Ukraina och ledamöter från parlamentet i Myanmar som upplöstes efter statskuppen den 1 februari 2021. Mötet med Georgien hölls med Julia Kronlid (SD), Mattias Karlsson (SD) och ordföranden i Georgiens utrikesutskott, Nikoloz Samkharadze. Mötet kom att handla om Georgiens position gentemot Ryssland samt förslaget (sedermera tillbakadraget) om att klassa utländska organisationer i Georgien som ”utländska agenter”.

Under mötet med delegationen från parlamentet i Ukraina den 15 mars noterades följande: Parlamentet sammanträder trots kriget i fyratimarsittningar och försöker bevara en känsla av normalitet. Från ukrainsk sida hoppas man att de som flytt Ukraina på grund av den ryska aggressionen ska kunna återvända efter kriget, berikade av erfarenheter under den påtvingade exilen.

Den svenska delegationen frågade sina ukrainska kollegor vad för stöd man efterfrågade mest i nuläget. Från ukrainsk sida svarade man då att särskilt stöd till utbildning med utrustning för elever i form av exempelvis Ipadar är det som är mest akut. Minröjning är ett annat viktigt område, där det råder en mycket svår situation. Det vore därtill uppskattat med kulturcentrum i Sverige för ukrainska flyktingar. Den ukrainska delegationen underströk vidare att kidnappning av barn också är ett stort problem. Många barn som ville fly hamnade i rysk fångenskap. Cirka 20 000 ukrainska barn fanns totalt i rysk fångenskap vid tidpunkten för mötet. Försök till förhandlingar om barn i fångenskap äger ständigt rum. Slutligen betonades också att psykosocial hälsa är ett område där det finns stora behov på grund av det pågående kriget. I mötet deltog andre vice talman Julia Kronlid (SD), Mattias Karlsson (SD) och den ukrainska ledamoten Lesia Vasylenko, som även leder arbetet i IPU:s kvinnoforum.

Under mötet med exilparlamentariker från Myanmar den 15 mars fick den svenska delegationen en grundlig draging om konsekvenserna av statskuppen av de ledamöter som valdes in i Myanmars parlament i november 2020 och som senare tvingades i exil efter statskuppen den 1 februari 2021, då parlamentet upplöstes och ett undantagstillstånd utropades. Från svensk sida deltog Julia Kronlid (SD) och Janine Alm Ericson, och delegationen av exilparlamentariker från Myanmar.

Sidoprogram under församlingen

Den svenska riksdagsdelegationen deltog också i ett sidoprogram anordnat av den svenska ambassaden under veckan. Sidoprogrammet inkluderade möten med Bahrains industri och handelsminister, ordförande för landets institution för mänskliga rättigheter och Bahrains ombudsman. Delegationen besökte även tillsammans med nordiska kollegor USA:s flottbas i Manama och den internationella kontingenten The Combined Maritime Forces (CMF).

Möte med Abdulla bin Adel Fakhro, industri- och handelsminister

Från svensk sida deltog, förutom ambassaden, Julia Kronlid (SD), Arin Karapet (M), Serkan Köse (S) och Sveriges honorärkonsul Johan Fulke. Industri- och handelsminister Adel Fakhro biträdades av statssekreterare Eman A Al Doseri.

Frågor i fokus vid mötet var aktuella frågor och situationen i Bahrain bland annat när det gäller jämställdhet och religiös samexistens.

Möte med ordförande för National Institute for Human Rights (NIHR)

Förutom ambassaden deltog Julia Kronlid (SD), Serkan Köse (S) och Beatrice Timgren (SD). NIHR:s ordförande biträdades av kommissionärer.

NIHR:s ordförande förklarade att Bahrain är en ung demokrati och att den första parlamentariska församlingen sammanträdde 2002. NIHR etablerades 2009 och stärkte sin ställning genom lagstiftning under 2014. NIHR:s medarbetare är verksamma inom mänskliga rättigheter men får ofta hantera en mängd olika frågor. Under mötet diskuterades Bahrains många utmaningar, bland annat att landets kvinnor, till skillnad från männen, inte kan överföra sitt medborgarskap till sina barn. Andra frågor som nämndes var köer och långa svarstider inom landets sjuk- och hälsovård samt rehabilitering av intagna på landets kriminalvårdsanstalter.

Möte med ombudsmannen

Tillsammans med ambassaden deltog Julia Kronlid (SD) och Beatrice Timgren (SD). Ombudsmannen tog emot tillsammans med medarbetare. Under mötet diskuterades Ombudsmannainstitutionens tillblivelse, dess omfattande mandat och exempel på institutionens ärenden och utmaningar.

IPU:s verkställande utskott och dess underkommitté för finansfrågor

Introduktion

Interparlamentariska unionens verkställande utskott (exekutivkommittén) höll sju möten den 9–10 och 14 mars i Manama, Bahrain, som en del av sin 289:e session och ytterligare två möten den 28–29 juni i Lissabon, Portugal, som en del av sin 290:e session och den 21–22 oktober i Luanda, Angola, som en del av sin 291:e session. Mötena behandlade en rad olika ämnen, som exempelvis den ryska invasionen av Ukraina, arbetet i transparensgruppen som grundades under 2021, IPU:s långtgående och omfattande samarbete med FN samt premisserna och förutsättningarna för att etablera regionala kontor i Egypten och Uruguay och valet av en ny IPU-president. Under året valdes Janine Alm Ericson (MP) till ordförande i IPU:s underkommitté för finansfrågor och påbörjade därtill arbetet som ordförande för IPU:s arbetsgrupp om transparensfrågor. De fyra medlemmar i 12-plus-gruppen (som företräder 47 länder) som även sitter i verkställande utskottet var fram till den 27 oktober, då Sveriges mandat i det verkställande utskottet avslutades, följande:

- José Ignacio Echevarría Echániz (Spanien)
(ersattes av A Almodobar under 147:e församlingen)
- Olga Kefalogianni (Grekland)
(ersattes av D-T Avgerinopoulou under 147:e församlingen)
- Frédéric Marchand (Frankrike)
(ersattes av L-J de Nicolaÿ under 147:e församlingen)
- Janine Alm Ericson (Sverige).

Tillsammans representerade de den västeuropeiska regionen.

Denna redogörelse sammanfattar diskussioner och viktiga beslut som fattades under verkställande utskottets 289:e, 290:e och 291:a sessioner och i dess underkommitté för finansfrågor.

IPU:s finanser, IPU:s arbete med transparens och öppenhet och etablerandet av regionala kontor på verkställande utskottets dagordning under dess 289:e session

Janine Alm Ericson (MP) valdes enhälligt till ordförande för IPU:s underkommitté för finansfrågor under ett digitalt möte den 6 mars. Hon underströk sedan i sin nya roll vikten av att förbättra inbetalningarna av utestående medlemsbidrag. Hon uppmanade därför underkommitténs medlemmar att följa upp frågan inom sina geopolitiska grupper så att eftersläpande betalningar kunde minskas och att uppmanra sina kollegor i exekutivkommittén att göra det samma – särskilt under detta viktiga presidentvalår.

Under IPU:s exekutivkommittés möte den 9 mars under den 146:e IPU-församlingen i Manama, Bahrain, föredrog sedan Janine Alm Ericson (MP), i sin nya roll som ordförande för IPU:s underkommitté för finansfrågor, för sina

kollegor om organisationens finansiella situation och om läget med frivilliga bidrag till organisationen. Under normala omständigheter skulle underkommittén även ha hunnit granska de reviderade årsredovisningarna för föregående år inför vårmötet, men eftersom det bara var tidigt i mars pågick fortfarande revisionen av årsredovisningen av de externa revisorerna från Indien. Underkommittén föreslog därför att de reviderade årsredovisningarna för 2022 skulle läggas fram för exekutivkommittén och styrande rådet för godkännande vid den 147:e församlingen i Luanda, Angola, i oktober.

Under sin dragning inför IPU:s generalförsamling som ordförande i IPU:s underkommitté för finansfrågor den 14 mars i Manama betonade sedan Janine Alm Ericson (MP) att IPU:s finanser för närvarande är stabila och därtill granskas kontinuerligt av underkommittén för finansfrågor under dess regelbundna möten. Hon uppmärksammade också att de globala investeringsmarknaderna hade haft ett negativt år 2022, men att IPU:s investeringsstrategi fortsätter att vara försiktig och ger positiv avkastning för organisationen på lång sikt.

Under den 289:e sessionen i IPU:s exekutivkommitté togs även frågan upp om varför Human Rights Watch hade nekats visum till Bahrain. Visum hade inledningsvis utfärdats till de två företrädarna för Human Rights Watch i enlighet med denna organisations status som IPU-observatör. I ett senare skede hade dock viseringarna återkallats. IPU:s generalsekreterare hade därför uttryckt sin oro inför Bahrains parlament över att en sådan åtgärd strider mot världsavtalet med IPU. Janine Alm Ericson (MP) framförde i detta sammanhang att denna situation är helt oacceptabel. Det faktum att Human Rights Watch endast har observatörstatus minskar inte dess betydelse för IPU, som har behov av att denna typ av civilsamhällesorganisationer också deltar i dess arbete. Vidare uppdaterade Alm Ericson medlemmarna i exekutivkommittén, som ordförande för arbetsgruppen för transparens, ansvarsutkrävande och öppenhet, om gruppens arbete och informerade om att det styrande rådet vid sitt sammanträde i Kigali, Rwanda, i oktober 2022 hade godkänt en dataskyddspolicy enligt arbetsgruppens förslag. Arbetsgruppen har därtill påbörjat arbetet med ett utkast till en uppförandekod för tjänstemän inom förvaltningen. För att genomföra denna uppförandekod skulle det dock vara nödvändigt att inrätta en ny instans inom IPU för att bedöma och utreda klagomål om tjänstefel och ta emot anmälningar, vilket skulle kräva ändringar av IPU:s stadgar. Arbetsgruppen hade också utrett en policy för it-användare, som nu skulle delas inom sekretariatet som en administrativ instruktion för personalen.

När det gäller erbjudandena från Egypten och Uruguay om att inrätta regionala kontor för IPU i sina respektive länder noterade exekutivkommittén de framsteg som gjorts i överläggningarna om att inrätta de båda regionala kontoren och rekommenderade styrande rådet att ge generalsekreteraren i uppdrag att slutföra dessa konsultationer och, när alla nödvändiga villkor har uppfyllts, underteckna avtalen om inrättandet av dessa båda kontor, om möjligt i anslutning till verkställande kommitténs kommande möte i Lissabon i juni 2023.

Ett avtal mellan IPU och den uruguayanska regeringen undertecknades sedan där den 29 juni med målet att öppna ett regionalt IPU-kontor i Montevideo.

Det framtida kontoret kommer att fungera som ett pilotprojekt som syftar till att fördjupa IPU:s engagemang med parlamenten i Latinamerika och Västindien genom att uppmuntra interparlamentariskt samarbete och hjälpa IPU att genomföra sin globala strategi.

Flera frågor om medlemskap lyftes även upp under exekutivkommitténs sammanträden under IPU-församlingen i Manama, Bahrain. Exekutivkommittén beslutade exempelvis att återuppta Liberias parlament som fullvärdig medlem i IPU. Liberia är en av grundarna av organisationen, men landets parlaments medlemskap upphörde 2011 på grund av obetalda medlemsavgifter. Efter flera års ansträngningar av IPU har talmannen för den liberianska senaten, Jewel Howard Taylor, lämnat in en begäran om att återansluta sig som medlem av organisationen. Exekutivkommittén rekommenderade styrande rådet att godkänna Liberias begäran om återanslutning. Däremot avslög exekutivkommittén Venezuelas önskemål om att återupptas som fullvärdig medlem i IPU. Styrande rådet beslutade i mars 2022 att ta emot en delegation från Venezuela endast på villkor av att den bestod av ledamöter från både nationalförsamlingarna 2015 och 2020. Sedan dess har emellertid ingen venezuelansk delegation skickats till en IPU-församling, och så länge Venezuela inte är villigt att uppfylla de kriterier på medlemskap som ställts på landets parlament, bedömer exekutivkommittén att det är omöjligt att återuppta Venezuelas parlament som fullvärdig medlem av organisationen.

Etablerandet av ett regionalt kontor för IPU i centrum för exekutivkommitténs 290:e session

Den 28–29 juni sammanträdde IPU:s exekutivkommitté i Lissabon, Portugal. Janine Alm Ericson deltog digitalt i detta möte. En viktig fråga på dagordningen blev slutförhandlingarna med Uruguay om att etablera ett regionalt kontor för IPU i Montevideo, Uruguay. Generalsekreteraren gav inledningsvis en dragningsomfattning om framstegen när det gäller öppnandet av IPU:s regionala kontor i Latinamerika. På inrådan av exekutivkommittén hade styrande rådet beslutat under IPU-församlingen i Kigali 2022 om att IPU kan inrätta regionala kontor i Egypten och Uruguay på pilotbasis, med en översyn efter två års verksamhet. Man gav generalsekreteraren i uppdrag att göra en bedömning av om de nödvändiga villkoren kan uppfyllas av de två berörda länderna. Vid sitt förra möte i Manama i mars hade exekutivkommittén tagit emot en lägesrapport och rekommenderade generalsekreteraren att fortsätta diskussionerna med Egypten och Uruguay och sedan gå vidare med att ingå de relaterade avtalen, nämligen ett världsavtal med regeringen och ett logistiskt och tekniskt avtal med världparlamentet. Under tiden hade överläggningarna med Uruguay avslutats framgångsrikt, och Uruguays regering var nu i stånd att skriva under ett världsavtal med IPU. Dessa framsteg välkomnades av exekutivkommitténs

medlemmar, som alla betonade att detta skulle bli en möjlighet till att fördjupa IPU:s engagemang med parlamenten i Latinamerika och Västindien.

Generalsekretären informerade också under mötet i Lissabon om att efter olika önskemål om ändringar av IPU:s stadgar och regler under den 146:e församlingen i Manama i mars hade en process inletts för att samla in synpunkter och förslag till eventuella ändringar från ledamöterna senast den 1 september. Syftet är att starta en preliminär diskussion i de styrande organen under den 147:e församlingen i Luanda i oktober. En arbetsgrupp för att behandla förslagen mer i detalj skulle då kunna bildas.

Under mötet diskuterades även möjliga konkreta ändringsförslag av IPU:s stadgar. Exempelvis diskuterades möjligheten att sänka åldersgränsen för unga parlamentariker från nuvarande 45 år för att på så sätt skapa incitament för de allra yngsta ledamöterna inom IPU att också delta i detta arbete. Vidare diskuterade ett förslag att rotera ordförandeposten i IPU mellan såväl män som kvinnor, eftersom de flesta innehavare av detta uppdrag hitintills hade varit män.

IPU:s budget i fokus under exekutivkommitténs 291:a session

Inför den 147:e IPU-församlingen och exekutivkommitténs 291:a session ägde ett möte rum med underkommittén för finansfrågor den 2 oktober, då budgetförslaget föredrogs av Janine Alm Ericson (MP) för IPU:s regionala grupper för att förankra budgetförslaget med dessa. Samma dag ägde även ett möte rum med arbetsgruppen för transparens, ansvarsutkrävande och öppenhet, som också leddes av Alm Ericson.

IPU:s rådgivande högnivågrupp för att bekämpa terrorism och våldsamt extremism

Mattias Karlsson (SD) valdes, som tidigare nämnts, in i IPU:s högnivågrupp för att bekämpa terrorism och våldsamt extremism under IPU:s 146:e församling i Manama, Bahrain. Högnivågruppen höll sedan ett första möte i sin nya konstellation den 11 maj, som också blev ett tillfälle för de nyvalda medlemmarna att presentera sig och bli bättre bekanta med de många frågorna på dagordningen för högnivågruppen. Bland annat diskuterades de många utmaningarna kring att hitta en gemensam definition för terrorism.

Vid det första globala parlamentariska toppmötet om terroristbekämpning, som hölls i september 2021 i Wien, Österrike, antogs den gemensamma deklARATIONEN med titeln En appell för Sahel. Denna deklARATION ledde till en handlingsplan bestående av fem specifika områden (miljö, samhällen, säkerhet, utveckling och utbildning), som har genomförts i sin första fas genom en rad möten.

De tematiska mötena är nu nästan avslutade, och endast diskussionen om områdena utveckling och utbildning har ännu inte behandlats. Digitala möten med fokus på dessa områden ägde därför rum den 27–28 september med den rådgivande gruppen för att bekämpa terrorism och våldsamt extremism.

Temat för de digitala mötena den 27 och den 28 september var situationen i Sahelregionen, det vill säga den vidsträckta region som breder ut sig från väst till öst genom norra Senegal, södra Mauretanien, Mali, Burkina Faso, södra Niger, nordöstra Nigeria, Tchad och in i Sudan.

Regionen står inför en rad utmaningar – inte minst demografiska. Den snabba befolkningstillväxten innebär påfrestningar på bland annat sjukvården och inte minst utbildningssystemet, som redan i dag är otillräckligt.

Som en följd av olika väpnade konflikter i regionen har över 11 000 skolor tvingats stänga, vilket utesluter många unga från all form av skolgång. Utöver det drabbas regionen med stor regelbundenhet av både torka och översvämningar.

Politiskt är situationen ytterst instabil. Sahel har under de senaste två åren drabbats av flera statskupper (Burkina Faso, Mali, Niger och Tchad).

De faktorer som nämns ovan har inneburit att omkring 5 miljoner människor befinner sig på flykt i regionen.

I princip samtliga mötesdeltagare var överens om att utbildningssystemet måste stärkas i området. Inte minst måste flickors och unga kvinnors ställning stärkas. I dag är det bara två av tre barn i Sahelregionen som över huvud taget går i skolan. Dessutom är skolundervisningen ofta undermålig och ineffektiv med lärare som inte är kvalificerade.

Slutsatsen av mötet var att stödet till organisationer som stöder flickor och unga kvinnor måste öka. Dessutom bör investeringar och ekonomiska initiativ i regionen uppmuntras för att skapa arbetstillfällen och långsiktig makroekonomisk stabilitet. Utbildning är en förutsättning för att få stabilitet i Sahelregionen.

Det påpekades också att den utbildning som erbjuds måste vara anpassad till den lokala arbetsmarknaden. En långsiktig plan måste utarbetas där hänsyn tas till regionens speciella förutsättningar där även korruptionsbekämpning ingår.

Utifrån dessa diskussioner utarbetades en färdplan med konkreta åtgärder som innehåller alla resultat och rekommendationer som samlats in under de tematiska mötena. Detta slutdokument presenterades och antogs sedan under den 147:e församlingen i Luanda, Angola under ett möte med högnivågruppen den 25 oktober.

IPU:s 147:e församling i Luanda, den 23–27 oktober

Den 23–27 oktober deltog den svenska delegationen till IPU i Interparlamentariska unionens 147:e församling som hölls i Luanda, Angola. Församlingen ägde rum under värdskap av Angolas parlament. Omkring 700 parlamentariker från 130 länder kom till Luanda, inklusive delegationer från länder som befinner sig i krig eller konfliktsituationer.

Mötet präglades till stor del av parlamentariskt arbete för fred, rättvisa och starka institutioner. En resolution om smuggling av barnhemsbarn antogs efter omfattande debatterande.

Aktuella konflikter stod i centrum för församlingen

IPU:s arbetsgrupp för en fredlig lösning av kriget i Ukraina träffade parlamentariker från både Ryssland och Ukraina i ett försök att undersöka parlamentets bidrag till ansträngningarna för att få slut på kriget.

IPU:s kommitté för Mellanösternfrågor överlämnade också en rapport till styrande rådet med rekommendationer om vilka parlamentariska åtgärder som bör vidtas mot bakgrund av nödsituationen och de ökande spänningarna i regionen. Däremot misslyckades försöken att anta ett särskilt brådskande ärende om situationen i Mellanöstern, då inget av de båda huvudsakliga förslagen lyckades samla de erforderliga två tredjedelars majoritet som krävs för att utarbeta ett särskilt brådskande ärende med brett stöd från IPU:s medlemsstater.

Svenskt deltagande i IPU:s 147:e församling i Luanda

Den svenska IPU-delegationen, ledd av Arin Karapet (M), besökte Luanda den 22–27 oktober dels för att delta i IPU:s församling, dels för att delta i ett bilateralt sidoprogram. Detta program hade fokus på mänskliga rättigheter inklusive barns rättigheter och på den politiska situationen i landet, och det anordnades av det svenska honorärkonsulatet och UD.

Deltagande i församlingen

Fyra ledamöter i den svenska ständiga IPU-delegationen deltog i Luanda: Arin Karapet (M), Mattias Karlsson (SD) och Janine Alm Ericson (MP). Därtill förstärktes delegationen med en ledamot från socialutskottet, Ulrika Westerlund (MP).

Förberedelser inför församlingen

Före resan anordnades en förberedande dragning den 20 juni med den Sverigebaserade ambassadören i Angola, Lennart Killander Larsson, som berättade om läget och landet. Vidare arrangerades en arbetslunch på riksdagen den 5 oktober med den Sverigebaserade ambassadören Lennart Killander Larsson och den nyutträdde ambassadören från Angola Cecília Rosário för ytterligare fördjupning om den politiska och ekonomiska situationen i landet inför resan. I samband med denna arbetslunch efterfrågade delegationen även en mer allmän lägesdragning om Afrika, bland annat mot bakgrund av det som sker i Sahelregionen just nu. UD:s geografiska avdelning organiserade därför en dragning för ledamöterna i delegationen om det aktuella läget på den afrikanska kontinenten med särskilt tonvikt på Sahelregionen.

Betydelsen av rättvis handel och god samhällsstyrning lyftes fram i det svenska huvudanförandet och i deklarationen som antogs under församlingen

Arin Karapet (M), som ledde den svenska delegationen på plats i Angola, höll Sveriges huvudanförande i generalförsamlingen den 25 oktober. Karapet inledde sitt anförande med en tyst stund för de svenskar som föll offer för ett terroristattentat i Bryssel tio dagar tidigare. Han noterade att trots att denna session hölls i Afrika, hade inte den afrikanska kontinenten stått i fokus. Det är hög tid, framhöll Arin Karapet i sitt tal, att Afrika upphör att bara vara en producent av de råvaror som kontinenten tillhandahåller. Det är dags att Afrika även blir en producent av förädlade råvaror, ansåg Arin Karapet.

Under församlingens sista dag antogs Luandadeklarationen om parlamentariska åtgärder för fred, rättvisa och starka institutioner. I förklaringen betonas den avgörande roll som god samhällsstyrning spelar som ett medel för att uppnå hållbar utveckling. Parlamentarikerna uppmanas i deklarationen att stärka förtroendet för sina länders institutioner och se till att medborgarna deltar mer aktivt i institutioner på alla nivåer, med början i de egna parlamenten, där kvinnor och ungdomar, liksom fattiga och andra missgynnade grupper, förtjänar att vara mer rättvist representerade.

I deklarationen välkomnar också parlamentarikerna IPU:s indikatorer för demokratiska parlament – ett nytt verktyg som är utformat för att stärka parlamenten så att de kan uppnå hållbar utveckling.

En resolution om smuggling av barnhemsbarn antogs av IPU:s tredje utskott för demokrati och mänskliga rättigheter

Vid församlingen antogs också en resolution om smuggling av barnhemsbarn. Problemet är att flera barnhemsbarn inte är föräldralösa utan har fallit offer för en handel som bara syftar till att ägarna till barnhemmen ska tjäna pengar. Resolutionen är ett sätt att öka medvetenheten om problemet och försöka få ett stopp på det cyniska utnyttjandet. En styrka i sammanhanget är att resolutionen tar ett brett grepp på olika typer av handel med barn, inklusive adoptioner, poängterade Ulrika Westerlund (MP) som var den svenska representanten i det tredje utskottet.

Budget och ny uppförandekod i fokus inom IPU:s verkställande utskott och styrande råd

Janine Alm Ericson (MP), som är medlem i IPU:s exekutivkommitté, redogjorde bland annat för organisationens budget och för arbetet i IPU:s transparens- och jämställdhetsgrupp i IPU:s exekutivkommitté och styrande råd under IPU-församlingen i Angola.

Under sin dragning för styrande rådet om IPU:s budget betonade Alm Ericson att IPU:s finanser för närvarande är sunda och stabila och därtill ständigt övervakas av underkommittén för finanser under dess ordinarie möten.

Uppföljningen av obetalda medlemsavgifter från IPU:s medlemsländer var ett område som krävde särskilt fokus och uppmärksamhet. Hon betonade dock samtidigt, i sin roll som ordförande för underkommittén för finansfrågor, att de flesta IPU-medlemmar faktiskt betalar sina bidrag fullt ut och i tid, och att 2023 års betalningar fortsätter att komma in i stadig takt. Listan över medlemsstater med obetalda medlemsbidrag var emellertid för lång. Hon uppmuntrade därför medlemmarna att arbeta genom sina respektive geopolitiska grupper och att följa upp de parlament som har eftersläpande skulder. Vidare påminde hon medlemsparlamenten om vikten av att uppmuntra nya medlemmar i IPU:s utskott eller organ att efter bästa förmåga hjälpa till med att mobilisera frivilliga medel till sina respektive verksamheter.

Hon redovisade därtill arbetet inom IPU:s transparensgrupp i exekutivkommittén samt i det styrande rådet. Alm Ericson har lett arbetet inom detta område som arbetsgruppens ordförande. Flera viktiga framsteg kunde också noteras i ansträngningarna att främja transparensen inom IPU. Exempelvis att organisationen under exekutivkommitténs ledning tagit fram en uppförandekod och en vägledning för att bekämpa sexuella trakasserier inom IPU som godkändes under gruppens möte den 2 oktober inför församlingen. Syftet med uppförandekoden är att stärka och upprätthålla en kultur av förtroende och ömsesidigt ansvarsutkrävande på alla nivåer. För att uppnå IPU:s vision om transparens, ansvarsutkrävande och öppenhet är det av yttersta vikt att ledamöter som tar på sig uppdrag i organisationens ledning agerar i IPU:s bästa intresse och följer organisationens kärnvärden som är

- jämlikhet
- inklusivitet
- respekt
- integritet
- solidaritet.

Detta gäller när ledamöter sedan leder arbetet i IPU:s olika utskott och arbetsgrupper, inom ramen för IPU:s programverksamhet och under själva församlingarna. Som de främsta representanterna för IPU måste de berörda ledamöterna i IPU:s ledning föregå med gott exempel, strikt följa IPU:s stadgar och regler och leva upp till IPU:s principer och kärnvärden.

För att säkerställa att organisationens kärnvärden och principer efterlevs inrättas också en tillsyns- och etikkommitté för att förebygga och hantera trakasserier, inklusive sexuella trakasserier, vid IPU:s reguljära möten och andra IPU-evenemang.

Janine Alm Ericson (MP) redogjorde vidare för arbetet i IPU:s jämställdhetsgrupp. I sin rapport till styrande rådet inom detta område lyfte hon bland annat fram att det återigen är mycket positivt med ett starkt deltagande av kvinnor i denna församling, med totalt 36 procent kvinnliga delegater. Hon poängterade att detta är bra, men inte tillräckligt bra och att organisationen hade nära 39 procent kvinnliga delegater under församlingarna i Madrid och Nusa Dua.

Alm Ericson åiterrapporterade också i detta sammanhang från den pågående dialogen med delegationer från parlament som har få kvinnliga ledamöter. Hon refererade särskilt till en mycket konstruktiv dialog med den nigerianska delegationen. Hon lyfte fram kampviljan hos de mycket få kvinnor som hade valts in i parlamentet i Nigeria, sedan deras antal minskade ytterligare efter valet i februari förra året.

Ledamöterna från Nigerias parlament hade i sin dialog med IPU:s jämställdhetsgrupp framför allt lyft fram de ihållande utmaningar som kvinnor står inför i detta land, såsom könsstereotyper och brist på resurser för kampanjarbete. Nigeria saknar också könskvotering som nu finns i över hälften av världens länder.

Det hade därför varit positivt för IPU:s grupp för jämställdhet, ansåg Alm Ericson, att kunna konstatera en pånyttfödd drivkraft för att skapa förändring i Nigeria. Nu hoppades man att parlamentets nya ledarskap skulle visa vägen och främja en ny styrelsemodell genom att anta rättsliga åtgärder som kvoter, om nödvändigt genom reformering av Nigeria.

Avslutningsvis konstaterade Alm Ericson att jämställdhetsgruppen nu är redo att stödja Nigerias nationalförsamlings ansträngningar för att få till stånd politisk vilja och allmänhetens stöd för kvinnors politiska deltagande, på grundval av en konkret färdplan som man ska komma överens om med IPU.

Starka institutioner av vikt under överläggningarna i IPU:s rådgivande högnivågrupp för att bekämpa terrorism och våldsam extremism

Riksdagsledamoten Mattias Karlsson (SD) valdes under vårförsamlingen i Manama in i IPU:s rådgivande högnivågrupp för att bekämpa terrorism och våldsam extremism. Under församlingen i Luanda i oktober tog Mattias Karlsson (SD) bland annat upp terrorattacken i Bryssel och pekade på att den visar på behovet av att bygga upp starka institutioner som kan bekämpa terrorism. Diskussionen inom högnivågruppen rörde för övrigt mestadels situationen i Sahelregionen i norra Afrika och de svåra demografiska och humanitära utmaningar den regionen nu tvingas möta. Som nämnts tidigare antogs även ett slutdokument den 25 oktober med en färdplan som innehåller ett stort antal rekommendationer för att möta utmaningar i Sahelregionen.

Val av ny IPU-president

Under församlingens sista dag i Luanda valdes en ny IPU-president: Tulia Ackson från Tanzania. Ordförandeskapet inom IPU roterar mellan de olika regionala grupperna, och det fanns en bred enighet att det nu var den afrikanska gruppen som skulle få en möjlighet att inneha presidentposten. Tulia Ackson som är talman i den tanzaniska nationalförsamlingen, blev IPU:s 31:a president och därtill den första afrikanska kvinnan och den tredje kvinnan över huvud taget som innehar posten. Hon valdes med 57 procent av rösterna och

efterträder den portugisiska parlamentarikern Duarte Pacheco vars treåriga förordnande som president nu gick ut.

Det fanns totalt fyra kandidater som kandiderade för att bli IPU:s nästa ordförande: Malawis talman Catherine Gotani Hara, Tanzanias talman Tulia Ackson, en parlamentsledamot från Senegal, Adji Diarra Mergane Kanouté, och en parlamentsledamot från Somalia, Marwa Abdibashir Hagi. Ett urvalskriterium i den nordiska kretsen i valet av ny ordförande blev kandidaternas inställning till konflikten mellan Ryssland och Ukraina. Det noterades därför att såväl Somalia som Malawi hade fördömt den ryska aggressionen mot Ukraina under omröstningar i FN:s generalförsamling. De olika kandidaternas inställning till konflikten fick även stor betydelse för gemensamma ställningstaganden inom 12-plus-gruppen, där Sverige ingår i en gemenskap med 47 länder som huvudsakligen antingen är medlemmar i EU eller strävar mot medlemskap i EU.

Under en EU-konferens i León, Spanien i juni hade dessutom talman Andreas Norlén ett bilateralt möte med Malawis talman Catherine Gotani Hara. De diskuterade samarbetet mellan Sverige och Malawi, men också Gotanis kandidatur till posten som IPU:s ordförande. Talmannen delade sedan sina intryck från mötet med kollegan från Malawi under ett digitalt möte med den svenska delegationen till IPU den 22 augusti.

Bilaterala möten med Myanmar, Ghana och ledande företrädare för Världshälsoorganisationen (WHO)

Ett möte ägde rum den 26 oktober med Myanmars IPU-delegation under sessionen i Luanda. Delegationen uttryckte en stark drivkraft att inte gå tillbaka till den militärregim som så länge har satt sin prägel på Myanmar. Förhoppningen är att övergångsregeringen som nu har makten ska leda till ett demokratiskt Myanmar. Ett överordnat mål är att hålla fria och demokratiska val, till skillnad från de val som tidigare har hållits i landet.

Landet lider fortfarande av sviterna av militärkuppen den 1 februari 2021, och den delegation de svenska ledamöterna träffade representerar det parlament som tillsattes före kuppen. Militären stöds till stor del av Ryssland, men ledamöterna från Myanmar försäkrade att de avser att hedra Prag-överenskommelsen från oktober i år och att en återgång till ett militärstyre i landet är utesluten. Hela den svenska delegationen på plats i Luanda deltog i detta möte.

Ett möte ägde även rum den 26 oktober med Ghanas IPU-delegation. Orsaken till det mötet är att Ghana inte sällan lyfts fram som något av ett afrikanskt ideal. Här har man haft stabilitet och varit befriade från djupare etniska konflikter, till skillnad från många andra länder på den afrikanska kontinenten.

Ett av skälen till stabiliteten som den ghananska delegationen pekade på är att hela landet genomsyras en konsensusanda. Det finns bara två partier av någon betydelse, ett mer socialdemokratiskt och ett annat mer liberalt/konservativt. Mycket av arbetet i parlamentet går ut på att söka samförstånd, överbrygga skillnader och hitta en lösning som kan accepteras av det stora flertalet.

Ett tecken på Ghanas strävan efter samförstånd är att landet var med om att grunda den afrikanska samarbetsorganisationen OAU redan 1963. Överlag verkar tolerans vara ledstjärnan för mycket inom politiken. Relationen mellan kristna och muslimer i landet beskrivs som avspänd och respektfull. Fullt lika avspänt är inte förhållandet visavi olika minoriteter, inte minst sexuella. Traditionella religiösa värderingar och familjevärderingar är alltså förhärskande på de flesta håll. Motståndet mot ökade hbtqi-rättigheter är bland stora delar av befolkningen kompakt. Den ghananska delegationen pekade på att man nu åtminstone pratar om dessa frågor. Tidigare rådde det tystnad. Hela den svenska delegationen på plats i Luanda deltog även i detta möte.

Ett möte ägde även rum mellan IPU-delegationen och företrädare för WHO i Luanda den 26 oktober. Sverige är en av de största givarna till WHO. Organisationens företrädare försöker förmå övriga länder att följa i Sveriges spår. WHO-företrädarna redogjorde för organisationens uppbyggnad. Den är till mycket stora delar driven av medlemsländerna. Det mandat som organisationens styrelse har är i praktiken ganska begränsat.

Som organisation försöker WHO alltid att ställa sig neutral i olika konflikt-härdar i syfte att kunna hjälpa så många civila som möjligt. Av det skälet har WHO kontor i bland annat Syrien och Ukraina. Politiska hänsyn försöker man att undvika – det centrala är att rädda människoliv. Samtliga ledamöter i delegationen deltog även i detta möte.

Sidoprogram för den svenska delegationen på plats i Luanda

Under församlingen i Luanda hade den svenska delegationen ett möte med såväl en statssekreterare på justitiedepartementet som företrädare för det civila samhället i landet.

Nedan följer mer information om mötet med den angolanske statssekreteraren Marcy Cláudio Lopes vid landets justitiedepartement som ägde rum den 24 oktober.

Samtalet med statssekreteraren kom att handla om de gamla relationerna med det självständiga Angola. Sverige var 1976 ett av de första länderna som erkände Angola efter frigörelsen från kolonialmakten Portugal hösten 1975. Även situationen i dagens Angola och de utmaningar landet står inför diskuterades under mötet.

Demografin, inte minst, utgör en stor utmaning. Sedan krigsslutet 2002 till i dag har befolkningen vuxit med uppskattningsvis 20 miljoner människor (statistiken är långt ifrån fullständig). Statssekreteraren medgav att utbildning är ett av de mest effektiva sätten för att minska de höga födelsesiffrorna. När det gäller respekten för de mänskliga rättigheterna i Angola fick delegationen veta att ”vi gör vårt bästa”. Samtidigt försvarade man den ökade kontrollen över civilsamhällesorganisationer med att regeringen måste få veta hur de finansieras; om finansieringen exempelvis kommer från utlandet anser man sig ha rätt att få veta det.

Frågan om lokalval – vilket är ett spørsmål som har stötts och blötts länge i Angola – är något man ”tittar på” utan att man kunde lämna något närmare besked. Däremot poängterades att Angola har 164 olika kommuner och att kommunerna rapporterar om läget i respektive kommun till regeringen varje månad.

Vid samtal med enskilda organisationer (NGO) har dessutom framkommit följande: Sedan landets nye president, João Manuel Gonçalves Lourenço, tillträdde 2017 har det blivit svårare att organisera sig på gräsrotsnivå och protestera mot politiska beslut. Dessutom har pressfriheten minskat drastiskt. Tre tidigare privata tv-kanaler har nu helt hamnat under regeringens kontroll och sprider regeringens version av verkligheten. Det finns ingen eller liten plats för avvikande och oppositionella röster.

Civilsamhällesorganisationer har sedan maj 2023 genom en ny lag blivit mer bakbundna. Bland annat är deras ekonomi föremål för större kontroll från regeringens sida.

På papperet ser kvinnors rättigheter bra ut. Regeringen har undertecknat allehanda internationella avtal, men i praktiken lever gamla strukturer kvar. Sexuallbrott utreds sällan eller inte alls, detsamma gäller våld i närstående relationer.

Angola har sett en explosionsartad befolkningsutveckling sedan inbördeskriget upphörde 2002. Då var antalet invånare i landet (som är mer än dubbelt så stort som Sverige) uppskattningsvis 12 miljoner. I dag är siffran runt 32 miljoner, vilket också innebär att Angola har en mycket stor ung befolkning. Av dessa 32 miljoner invånare beräknas omkring 11 miljoner vara barn som saknar födelsebevis eller annan form av identifikation. Barns rättigheter är mycket starkt eftersatta, och omkring 4 miljoner barn beräknas inte gå i skolan över huvud taget.

Regeringen förklarar ofta dessa tillkortakommanden med att landet har ett långt och uppsplitande krig bakom sig. Allt fler, inte minst unga, avfärdar det argumentet och ser det snarare som ett bekvämt sätt för regeringen att skylla över sin egen ineffektivitet, den utbredda korruptionen och alla övriga brister.

Makten i Angola är starkt centraliserad till huvudstaden Luanda. Just detta är ett av landets stora problem. Den kanske viktigaste reformen just nu skulle vara lokala val. På så sätt skulle makten komma närmare medborgarna, och det skulle få politikerna att bli mer lyhörda.

Sedan självständigheten har partiet MPLA styrt landet och gör det än i dag. Tålamodet hos väljarna har emellertid minskat rejält. Stödet för den sittande regeringen är minskande.

Övriga IPU-möten

Under året har ledamöterna i delegationen deltagit i olika koordinationsmöten och aktiviteter som föregick deltagandet i organisationens 146:e och 147:e församlingar, men även Janine Alm Ericsons (MP) deltagande i IPU:s verkställande utskott och dess underkommitté för finansfrågor samt Mattias Karlsson

(SD) deltagande i IPU:s rådgivande högnivågrupp för att bekämpa terrorism och våldsamt extremism. Nedan följer redogörelser från dessa aktiviteter.

Nordiska möten och 12-plus-gruppens möten

Inom den nordiska IPU-kretsen finns ett väl fungerande samarbete inför, under och efter de två årliga församlingarna, och ledamöterna har vanligtvis två nordiska möten årligen för förberedande diskussioner. Syftet med dessa möten är att lyfta upp gemensamma nordiska frågor som exempelvis Barents hav, säkerhetsfrågor och andra aktuella spörsmål som rör människors liv och hälsa i de nordiska länderna. Värdskapet för gruppens möten roterar årsvis mellan de nordiska delegationerna, och under 2023 har den svenska IPU-delegationen stått värd för två möten. Det var också inom ramen för detta nordiska samarbete som ett omfattande program organiserades i samarbete mellan de nordiska ambassaderna i Washington DC den 16–17 februari, som sedan koordinerades under värdskap av den norska IPU-delegationen (se detaljer ovan under redogörelse från den parlamentariska FN-utfrågningen i New York den 13–14 februari på s. 8).

Ett nordiskt förmöte under värdskap av den svenska riksdagen ägde rum i samband med detta nordiska besök i Washington DC på den svenska ambassaden inför IPU:s 146:e församling i Manama, Bahrain. Detta möte erbjöd en chans till koordinering av nordiska positioner runt de två resolutionerna som senare antogs under IPU-församlingen i Manama den 11–15 mars. Från svensk sida blev detta också en möjlighet att föredra de föreslagna svenska ändringsförslagen till resolutionen om cyberbrottslighet i det första utskottet. Den svenska IPU-delegationen hade förberett sina ståndpunkter grundligt genom inspel från bland andra Lora Saalman, senior forskare inom Sipris forskningsområden upprustning, nedrustning, konflikt samt fred och säkerhet. Vidare bidrog Justitiedepartementet, som ansvarar för de svenska regeringförhandlingarna om cyberbrottslighet, med viktiga inspel. Betydelsefulla medskick från denna dialog var att en ökad koordinering mellan medlemsstater i kampen mot cyberbrottslighet inte får ske på bekostnad av mänskliga rättigheter och yttrandefrihet.

Under detta möte avhandlades också gemensamma nordiska strävanden inom mänskliga rättigheter och yttrandefrihet liksom den nordiska målsättningen att åter kunna lyfta fram hbtqi-plus-frågorna på IPU:s dagordning.

En fråga som genomlystes noggrant var hur man från nordisk sida kan arbeta gemensamt för att uppmärksamma den danske människorättsaktivisten Abdulhadi Al-Khawaja som är fängslad i Bahrain. Han fängslades på livstid i Bahrain redan 2011 för sitt arbete med mänskliga rättigheter. Han har dubbelt dansk-bahrainskt medborgarskap, och hans fall är välkänt internationellt.

Styrande rådets beslut diskuterades och förankrades också under flera förmöten i den västeuropeiska värderingsgruppen, 12-plus-gruppen, som består av 47 länder i Europa, Nordamerika och Oceanien.

Resolutionsarbetet lyftes därför upp även under styrgruppsmötet inom 12-plus-gruppen den 27 februari, där Janine Alm Ericson (MP) deltog digitalt, presenterade sig i denna krets som nyutnämnd medlem av IPU:s exekutivkommitté och även lyfte fram dagordningspunkter från exekutivkommittén.

Dessa frågor lyftes även upp under 12-plus-mötena på plats i Manama som ägde rum den 10, 12, 13 och 14 mars. Under dessa möten koordinerades på ett effektivt sätt såväl 12-plus-positioner inom ramen för resolutionerna som sedan antogs i första och andra utskottet under IPU:s 146:e församling, som en gemensam hållning från gruppen i frågan om Rysslands invasion av Ukraina – en fråga som nu åter dominerade diskussionerna under denna vårförsamling. Arbetet under våren såväl i den nordiska gruppen som i 12-plus-möten inför och under själva församlingen i Bahrain bevakades av den svenska IPU-delegationens ordförande Arin Karapet (M), dess vice ordförande Serkan Köse (S), Mattias Karlsson (SD) och Janine Alm Ericson (MP). Under mötena den 10 och 12 mars valdes Janine Alm Ericson (MP) till att fortsättningsvis representera Sverige och 12-plus-gruppen inom IPU:s exekutivkommitté, och Mattias Karlsson (SD) valdes in i IPU:s rådgivande högnivågrupp för att bekämpa terrorism och våldsamt extremism. I sitt anförande tog Mattias Karlsson (SD) upp terrordådet i Stockholm den 7 april 2017 och offret den 11-åriga Ebba Åkerlund. Han betonade att det är allas ansvar att ingen ska behöva genomgå samma trauma som hennes föräldrar utsattes för. Mattias Karlsson (SD) hade sedan flera bilaterala möten om uppdraget att bekämpa terrorism och våldsamt extremism, bland annat med Reinhold Lopatka, ledamot från det österrikiska nationalrådet, som tidigare lett arbetet i denna rådgivande högnivågrupp. Mattias Karlsson hade även möte med Danny Danon, ledamot från det israeliska Knesset, som också valdes in i denna rådgivande högnivågrupp som representant för 12-plus-gruppen.

Ett nordiskt koordinationsmöte ägde även rum i riksdagens lokaler i Stockholm den 27–28 september. Den 27 september föredrog IPU:s förre generalsekreterare Anders B Johnsson IPU:s historik och samtida utmaningar i en nordisk krets. Under ett möte den 28 september var fokus på resolutionen om barnhemsbarn som sedan antogs under församlingen i Luanda. Anna Ekstedt, ambassadör mot människohandel, redogjorde tillsammans med Paula Guillet de Monthoux, generalsekreterare för World Childhood Foundation, för dessa frågor om barnhemsbarns situation i olika länder och kom med inspel på möjliga ändrings- och förbättringsförslag när det gäller resolutionsutkastet. De hade en presentation av fenomenet handel med barnhemsbarn och pekade på de faror som finns, bland annat att en stor del av de barn som beskrivs som föräldralösa i själva verket har sina båda föräldrar i livet. Verksamheten med barnhem i många av världens fattigaste länder präglas inte sällan av ett incitament att tjäna pengar, och de som organiserar barnhemmen drivs inte alltid av ädla och altruistiska motiv. Ändringsförslagen bildade sedan grunden för svenska inspel, som först delades skriftligt med IPU den 5 oktober och sedan försvarades av Ulrika Westerlund (MP) under överläggningarna i det tredje

utskottet för demokrati och mänskliga rättigheter på plats under sessionen i Luanda.

Den 8–9 oktober ägde sedan ett styrgruppsmöte rum i Gent och Bryssel inom 12-plus-gruppen, där Janine Alm Ericson (MP) deltog och där mycket av fokus låg på valet av en ny president för IPU. Janine Alm Ericson föredrog även organisationens budget och redovisade arbetet inom IPU:s transparensgrupp under detta möte.

Presidentvalen, koordination inom den västeuropeiska kretsen inom utskott och arbetsgrupper och runt tillsättandet av lediga uppdrag inom organisationen blev också fokus för 12-plus-mötena på plats i Luanda den 22, 24, 25, 26 och 27 oktober.

Saudiarabiens vice talman Hanan Al-Ahmadi på Sverigebesök mötte den svenska delegationen till IPU

Den 27 april tog IPU-delegationens presidium emot Saudiarabiens vice talman Hanan Al-Ahmadi med delegation. Det blev ett öppenhjärtigt samtal om Saudiarabiens reformpolitik, vad den i praktiken innebär och i vilken takt den utvecklas. En slutsats av mötet var att Saudiarabiens nya reformpolitik är välkommen, men att landet fortfarande har en rad utmaningar att övervinna.

Besök vid IPU:s högkvarter i Genève den 26–27 januari

I januari genomförde den svenska IPU-delegationen ett besök på IPU:s högkvarter i Genève, bland annat eftersom den svenska delegationen till IPU hade fått åtskilliga nya medlemmar som behövde sätta sig in i organisationens arbete inför deltagandet i IPU:s vårförsamling den 9–16 mars i Manama, Bahrain. Under detta besök fick delegationen bland annat en genomgång av ledande tjänstemän om IPU:s arbete och aktiviteter.

IPU:s roll i fredsprocesser är alltjämt en fråga av hög prioritet, och IPU:s generalsekreterare Martin Chungong nämnde speciellt att ett ökat fokus behövs på den koreanska halvön och på Azerbajdzjan.

Vidare påpekades hur IPU kan inspirera olika länders parlament att bli mer transparenta och demokratiska, samt att IPU kan fungera som en arena för dialog mellan länder som annars inte har kontakt. Parlamenten i Uganda, Ghana och Saudiarabien nämndes som exempel där IPU:s påverkan har haft en positiv roll.

IPU:s olika program vänder sig främst till utvecklingsländer, där man försöker stödja mänskliga rättigheter, jämställdhet och transparens. Det svenska biståndsorganet Sida är i detta sammanhang en av de största bidragsgivarna.

Att stödja fängslade eller trakasserade parlamentariker i auktoritärt styrda länder är en annan viktig del av IPU:s verksamhet. Länder som Zimbabwe och Turkiet nämndes som särskilt aktuella.

Att få de nationella parlamenten att leda kampen mot klimatförändringar är ännu en del av IPU:s uppdrag. Tanken är att parlamenten ska visa vägen till

en grönare vardag och vad som kan göras i stort och i smått för att skapa en grönare planet.

USA:s frånvaro från IPU är fortfarande ett bekymmer. Under det kalla kriget kunde IPU fungera som en mötesarena för supermakterna, och kanske skulle den rollen kunna återupptas nu, i det nuvarande globala politiska klimatet.

IPU:s arbete för terroristbekämpning inleddes 2017 och syftar i första hand till att hindra rekryteringen till terrororganisationer bland unga. Det handlar om att kunna erbjuda ett alternativ som unga kan lockas av. Förebyggande åtgärder är i fokus.

Sveriges och Finlands FN-ambassadörer i Genève, Anna Jardfelt respektive Kirsti Kauppi, betonade vikten av ett nära nordiskt samarbete, både inom FN och inom IPU. Tillsammans kan Nordens röst bli stark, inte minst när det gäller humanitära frågor. De betonade också IPU:s unika roll i detta sammanhang eftersom IPU på ett lätt sätt kan nå nyckelspelare som parlamentariker.

IPU försöker också etablera sig på sociala medier för att öka engagemanget kring parlament och demokrati. Organisationen finns representerad både på Twitter (numera X), Facebook, Instagram och LinkedIn. I ett försök att locka fler följare, inte minst yngre, har man också lanserat videor i stället för att bara använda det skrivna ordet. Fokus har varit på jämställdhet, kvinnors rättigheter och att bygga upp mer robusta parlamentariska institutioner.

Utöver besöket vid IPU träffade delegationen företrädare för den svenska representationen i Genève. Bland annat diskuterades globala handelsavtal och arbetet med mänskliga rättigheter. Efter Rysslands angrepp mot Ukraina i februari 2022 har landet uteslutits från FN:s råd för mänskliga rättigheter. Det viktiga nu är att försöka bevara och skydda det man har kommit överens om i rådet. Samtidigt kan rådet fungera som en viktig arena vid låsningar i FN:s säkerhetsråd. Frågor om bland annat situationen i Iran har lyfts fram inom rådet på ett sätt som inte hade varit möjligt i säkerhetsrådet.

Ryssland är alltså medlem i Världshälsoorganisationen (WHO). Eftersom det är en humanitär organisation har någon uteslutning inte varit aktuell, och såväl Kina som Ryssland tar mycket aktiv del av arbetet inom WHO.

Ryssland och Ukraina var också temat under besöket vid OHCHR, Kontoret för FN:s högkommissarie för mänskliga rättigheter. Den humanitära situationen i det krigshärjade Ukraina är svår, och det är också svårt att få en överblick över behoven. Klart är att nödbostäder behöver byggas, inte minst för att minska risken för exploatering och människohandel med utsatta grupper.

Den svenska delegationen

Den svenska IPU-delegationen som deltog i besöket i Genève bestod av delegationens ordförande Arin Karapet (M), vice ordförande Serkan Köse (S), Mattias Karlsson (SD), Linda Lindberg (SD) och Janine Alm Ericson (MP).

Möte med Sida

Den 29 november hölls ett möte med den svenska delegationen till IPU och biståndsmyndigheten Sida eftersom Sida är en av de största bidragsgivarna till IPU. Sida har under de två senaste avtalsperioderna gett en form av programstöd tillsammans med andra givare (institutionella, multilaterala och civilsamhällesaktörer) till ett antal av IPU:s strategiska mål. Sidans bidrag för perioden 2019–2021 innebar att myndigheten stod för nästan 10 procent av unionens totala budget, med satsningar på följande målområden:

- stärka parlament
- förespråka och främja jämställdhet
- förespråka och skydda mänskliga rättigheter
- bidra till fredsbyggande, konfliktförebyggande och mänsklig säkerhet
- bidra till unga människors representation och inflytande i parlament
- bygga parlamentariskt stöd för de globala utvecklingsmålen med särskilt fokus på hälsa och klimat.

Sida beslutade under våren 2022 om ytterligare långtidsstöd till IPU, eftersom den tidigare avtalsperioden löpte ut i slutet på 2021. Sida tecknade ett nytt samarbetsavtal med IPU från och med april 2022 till och med 2024 med en total volym om 40 miljoner kronor. I korthet innebär det en knapp minskning på det totala stödet för IPU, men i praktiken så gott som oförändrad volym. Under mötet med den svenska delegationen till IPU redogjorde medarbetare på Sida för bakgrunden till det omfattande stödet från Sida till IPU, som bland annat grundar sig på att ytterst få organisationer är engagerade i arbetet med att stärka parlamentarismen internationellt.

Från delegationens sida återrapporterade delegationens ordförande, Arin Karapet (M) och Janine Alm Ericson (MP) från delegationens arbete under IPU församlingen i Luanda. Bland annat redogjorde man för hur IPU under församlingen fick en ny president, Tulia Ackson, talman i Tanzanias parlament. Vidare berördes de utmaningar, inte minst av demografisk art, som värdlandet Angola står inför samt de bilaterala möten som den svenska IPU-delegationen hade med företrädare för Myanmars parlament och med olika muslimska länders parlamentariker.

Seminarieverksamhet

Enligt ett beslut på ett delegationsmöte den 17 september 2019 ska den svenska IPU-delegationen arbeta strategiskt och fokusera på ett antal utvalda frågor. Delegationen har bland annat valt att fokusera på demokrati, mänskliga rättigheter och jämställdhet samt handel. Delegationen har därför organiserat en serie seminarier under 2023.

Den 4 oktober samarrangerade den svenska delegationen till IPU och den svenska delegationen till Europarådets parlamentariska församling (PACE) ett seminarium med Hardy Merriman från den amerikanska tankesmedjan Atlantic Council om demokratins utmaningar. Ett särskilt fokus låg på civil olydnad

och hur det civila samhället med fredliga medel kan komma till försvar för demokratiska värderingar och mänskliga rättigheter.

Vid ett lunchseminarium den 17 oktober gästades IPU-delegationen av Gus Hosein, som leder organisationen Privacy International. Organisationen arbetar bland annat med att uppmärksamma hur artificiell intelligens (AI) används för att militarisera informationsteknologin. Denna utveckling tog riktig fart efter attackerna i USA den 11 september 2001. Efter terrordåden ökade den elektroniska övervakningen kraftigt globalt. Biometri och ansiktigenkänning har blivit allt vanligare även om problemen med att värna den personliga integriteten i dessa sammanhang fortfarande inte är lösta.

Den nya tekniken har snabbt fått global spridning och används även av mer auktoritära stater som Kina, Iran och Ryssland. Rent tekniskt anses Israel ligga i framkant, men länder som Iran och Nordkorea är inte långt efter när det gäller att nyttja och förfinas AI-tekniken. Inte minst försvarsindustrin har fått upp ögonen för AI:s möjligheter, och i dag investeras det kraftigt i denna teknik.

Den nya tekniken kan bland annat leda till näthat, hackning eller nedstängda webbsidor samtidigt som medborgarnas personliga integritet hotas att kränkas. Digitala rättigheter och digital integritet är i högsta grad hotade av denna utveckling, enligt Privacy International. Från Privacy International deltog Gus Hosein, och Joanna Oniszk under seminariet på riksdagen och fokus för diskussionerna blev som väntat militariseringen av informations och kommunikationsteknologi (IKT), dvs hur tekniken gått från mer konsument perspektiv och utveckling till att användas som vapen i form av övervakning och nu också AI.

Lunchseminariet den 17 oktober modererades av delegationens ordförande och var välbesökt av både ledamöter från den svenska delegationen från IPU och ledamöter från försvarsutskottet, som också bjudits in till seminariet.

Digitalt möte om koranbränningar

Den 15 december hade IPU-delegationens ordförande Margareta Cederfelt ett möte med Sarah Markiewicz, från IPU:s arbetsgrupp för interreligiös dialog. Bakgrunden var koranbränningarna i Sverige och vilka konsekvenser det har fått. Bland annat konstaterades att samtidigt som Sverige brukar beskrivas som ett av världens mest sekulariserade länder, kan religiösa spörsmål väcka sådana upprörda känslor både nationellt och internationellt. Till en del handlar det om den vittgående svenska yttrandefriheten i kombination med att Sverige sedan länge har avskaffat förbudet mot blasfemi. Frågan om koranbränningar har debatterats vid ett flertal tillfällen i riksdagen, men några planer att, som i Danmark, införa förbud mot att bränna religiösa skrifter är för närvarande inte aktuella i Sverige; här väger fortfarande den grundlagsskyddade yttrandefriheten tyngre och det sätts fortfarande stora förhoppningar till dialogen som medel för att lösa konflikter. Dessutom har en utredning tillsatts som ska undersöka om brännandet av heliga skrifter möjligen skulle kunna falla under ordningslagen eller inom lagen mot föregelseväckande beteende, men inget

konkret har ännu framkommit. Mötet avhandlade också den svenska invandringsspolitiken och de förändringar den nu står inför samt synen på muslimer i allmänhet i Sverige.

Framåtblickande

Interparlamentariska unionen fortsätter sitt arbete för demokrati, mänskliga rättigheter, jämställdhetsfrågor och hållbarhetsfrågor. Inom ramen för demokratifrågor fortsätter IPU att aktivt prioritera att få in fler kvinnor och yngre ledamöter i politiska församlingar. Agenda 2030 kommer även fortsättningsvis att stå i fokus för organisationen.

Det svenska engagemanget i unionen är stort – Sverige fortsätter att ge ett starkt stöd inte bara i form av engagemang och arbete, utan även genom Sidas fortsatta ekonomiska satsning och stöd till IPU.

Delegationen ser fram emot att få fortsätta återsrapportera och debattera sitt arbete i riksdagens kammare.

Nyligen genomförda och kommande församlingsmöten

Den 141:a församlingen i Belgrad, Serbien, den 13–17 oktober 2019

Den 142:a församlingen, (digital), den 26–30 maj 2021

Den 143:e församlingen i Madrid, Spanien, den 26–30 november 2021

Den 144:e församlingen i Nusa Dua, Indonesien, den 20–24 mars 2022

Den 145:e församlingen i Kigali, Rwanda, den 11–15 oktober 2022

Den 146:e församlingen i Manama, Bahrain, den 11–15 mars 2023

Den 147:e församlingen i Luanda, Angola, den 23–27 oktober 2023

Den 148:e församlingen i Genève, Schweiz, den 23–27 mars 2024

BILAGA I

Resolution antagen i IPU:s första utskott under 146:e församlingen



Inter-Parliamentary Union
For democracy. For everyone.



146TH IPU ASSEMBLY
المنامة، البحرين
MANAMA, BAHRAIN
11-15 MARCH 2023 - ٢٠٢٣ مارس ١١-١٥

146th IPU Assembly Manama (11–15 March 2023)

Cybercrimes: The new risks to global security

Resolution adopted by consensus by the 146th IPU Assembly
(Manama, 15 March 2023)*

The 146th Assembly of the Inter-Parliamentary Union,

Condemning all forms of cybercrime and *reaffirming* the need to combat such acts through international cooperation,

Reaffirming the existing United Nations framework for responsible State behaviour in the use of information and communications technologies (ICTs) and the need to implement this framework,

Recognizing the need to build trust and mutual understanding between countries in response to the malicious use of ICTs by State as well as non-State actors, who recognize neither boundaries nor borders,

Observing the growing use of and dependence on ICTs worldwide,

Cognizant of the increase in cybercrime activities due to increasing digitalization, accelerated by the COVID-19 pandemic,

Noting the responsibility of parliaments to build a regulatory framework that protects citizens in cyberspace with new infrastructure and resources, in the same way as in the physical world,

Recalling United Nations General Assembly resolution 31/72 of 10 December 1976 on the *Convention on the Prohibition of Military or Any Other Hostile Use of Environmental Modification Techniques*, resolutions 55/63 of 4 December 2000 and 56/121 of 19 December 2001 on *Combating the criminal misuse of information technologies*, and resolution 57/239 of 31 January 2003 on the *Creation of a global culture of cybersecurity*,

Recalling also the annual resolutions of the United Nations General Assembly on *Developments in the field of information and telecommunications in the context of international security*, and in particular resolution 69/28 of 2 December 2014, resolution 73/266 of 22 December 2018 establishing the Group of Governmental Experts on advancing responsible State behaviour in the context of international security, and resolution 75/240 of 31 December 2020 establishing the Open-ended Working Group on security of and in the use of information and communications technologies 2021–2025, and *highlighting* the voluntary and non-binding norms of responsible State behaviour in the use of ICTs in the context of international security, developed by the Group of Governmental Experts and endorsed by United Nations General Assembly resolution 70/237 of 23 December 2015, which calls on United Nations Member States to be guided by these norms, as well as the establishment, through United Nations General Assembly resolution 77/37 of 7 December 2022, of a United Nations programme of action to discuss existing and potential threats and to support States' capacities and efforts to implement and advance commitments,

E

* The delegation of India expressed reservations on operative paragraph 25.
The delegation of the Russian Federation expressed reservations on preambular paragraph 11 and operative paragraph 1

#IPU146

- 2 -

Recalling further the United Nations Convention against Transnational Organized Crime of 15 November 2000 and the United Nations Convention against Corruption of 31 October 2003,

Stressing the importance of regional conventions on cybercrime, transnational organized crime, exchange of information and administrative assistance, including the Council of Europe Convention on Cybercrime of 23 November 2001 and its Additional Protocol concerning the criminalisation of acts of a racist and xenophobic nature committed through computer systems of 28 January 2003, the Agreement on Cooperation in Ensuring International Information Security between the Member States of the Shanghai Cooperation Organization of 16 June 2009, the Arab Convention on Combating Information Technology Offences of 21 December 2010, the Latin American and Caribbean Parliament (Parlatino) Model Law on Cybercrime of November 2013 and its updates, the Parlatino Model Law on Social Prevention of Violence and Crime of November 2015, the Parlatino Model Law on Computer Crimes of February 2021, and the Parlatino Model Law on Combating Illicit Trade and Transnational Crime of February 2021, the Agreement on Cooperation among the Member States of the Commonwealth of Independent States in the Field of Ensuring Information Security of 20 November 2013, the Agreement on Cooperation among the Member States of the Commonwealth of Independent States in the Fight Against Crimes in the Field of Information Technology of 28 September 2018, and the African Union Convention on Cyber Security and Personal Data Protection of 27 June 2014,

Stressing also that the Council of Europe Convention on Cybercrime, which is open for accession by any country, has become an instrument of global significance, with States Parties from, and impact in, all regions of the world,

Recalling the IPU's work on the various new risks faced by our increasingly digitized societies, including the IPU resolutions Cyber warfare: A serious threat to peace and global security (adopted at the 132nd Assembly, Hanoi, 1 April 2015), and Legislation worldwide to combat online child sexual exploitation and abuse (adopted at the 143rd Assembly, Madrid, 30 November 2021), which also recalls the Council of Europe Convention on the Protection of Children against Sexual Exploitation and Sexual Abuse (the "Lanzarote Convention") of 25 October 2007,

Commending the work of the United Nations on advancing responsible State behaviour in cyberspace,

Commending also the efforts of the United Nations to enact, through General Assembly resolution 74/247 of 27 December 2019, an international cybercrime convention, and welcoming the creation of an ad hoc committee charged with drafting this convention,

Welcoming the participation of the IPU in the multi-stakeholder consultation process of that ad hoc committee in order to ensure that the voice of parliaments is heard,

Noting the need for a global approach to the issue of cybercrime and its serious consequences for citizens, as well as the need to protect global peace, security and economic stability while upholding the basic tenets of human rights including freedom of speech,

Recognizing the urgent need for legislators, governments and all stakeholders to take more proactive national steps to combat cybercrime, given its renewed intensity and rapidly evolving nature,

Recognizing also that all actions in this field need to have respect for human rights and fundamental rights at their centre,

Noting the uneven development in countries' ICT application capacity and ability to protect ICT infrastructure, and emphasizing the need for increased technical assistance and collaboration, especially for developing countries,

Noting also that States shall act in accordance with their obligations under international human rights law, including but not limited to the International Covenant on Civil and Political Rights, the Convention on the Rights of the Child, the Convention against Torture and Other Cruel, Inhuman or Degrading Treatment or Punishment, the Convention on the Elimination of All Forms of Discrimination against Women, and additional protocols and other relevant international human rights instruments,

- 3 -

Recognizing the need for common, international parliamentary action to advance awareness and implementation of voluntary and non-binding norms regarding responsible State behaviour in the use of ICTs,

Noting that cybercrime may constitute a serious threat to democratic processes, especially interference in elections through cybersecurity breaches or false social media accounts,

Acknowledging that women, young people, children, elderly people, people with disabilities, and racialized communities are particularly vulnerable to cybercrimes,

Acknowledging also the need for efforts to promote gender equality and the empowerment of women and girls in all their diversity, including through gender mainstreaming, in the development, implementation and application of policies, programmes and legislation in this field,

Noting the nature of the threats and risks of transnational cybercrime to international peace and security, and the tremendous developments in cyberspace, as a result of which the methods used by cybercriminals are becoming increasingly sophisticated,

Noting also that cybercrime includes but is not limited to attacks on computer systems, breaches of privacy, the creation and deployment of malware, and, increasingly, the facilitation of attacks on critical civilian infrastructure, as well as other acts that can occur offline and be facilitated by computer systems, including online fraud, drug trade, money-laundering, hate crimes, human trafficking, and technology-facilitated gender-based violence such as sexual harassment, threats, stalking, bullying, sexist hate speech, and the sexual exploitation of women and children via the internet – all of which negatively affect global security and economic stability,

Considering that most national laws were enacted before cybercrime arose and therefore do not always adequately address these threats,

1. *Encourages* parliaments to consider taking the necessary steps for their country to accede, if it has not yet done so, to existing international instruments that address the use of ICTs for criminal purposes, including the Council of Europe *Convention on Cybercrime*, which is the most comprehensive multilateral cybercrime treaty in force and is open for accession by all States;
2. *Calls upon* parliaments to make sure their legislation on cybercrime is up to date and relevant, in accordance with international law, including international human rights instruments, to allocate the necessary resources to this end and to engage all stakeholders, including the private sector, academia, civil society and the technical community, considering the ongoing increase in the scale, scope, speed, complexity and frequency of such acts and their implications for national security, international peace and security, and global economic stability, as well as to include in such legislation extraterritorial jurisdiction to enable the prosecution of criminal acts, irrespective of where those acts were committed and whether they constitute offences in the foreign jurisdiction in question;
3. *Urges* parliaments to ensure that human rights impact assessments are embedded in all legislative processes on cybercrime;
4. *Calls upon* parliaments to enhance the capacity of law enforcement officers, including investigative authorities, prosecutors and judges, in the field of cybercrime, and to equip them to effectively investigate, prosecute and adjudicate cases of cybercrime offences;
5. *Encourages* parliaments to make full use of their oversight function to ensure that governments have the tools, including appropriate resources and capacity, to prevent and combat the rapid increase in cybercrimes and to protect the cybersecurity, identity, privacy and data of citizens while safeguarding human rights and freedoms;
6. *Strongly recommends* that parliaments ensure that their national legislative frameworks on the protection of critical national infrastructure, including the infrastructure that supports the internet, are up to date, or that they establish such frameworks where necessary;

- 4 -

7. *Encourages* parliaments to promote an open, free and secure cyberspace by calling on their governments to abide by the United Nations norms of responsible State behaviour in cyberspace, to cooperate in fighting cybercrime as well as cybercriminals and malicious actors, to respond to requests for assistance and capacity-building, if possible in real time, in accordance with the rule of law and fully respecting international human rights law and fundamental freedoms, to secure the supply chain of companies in their countries, to report voluntarily on potential vulnerabilities to third parties to assist them in preventing future incidents, and in particular to support and protect all cyber incident response teams within and beyond their borders;
8. *Also encourages* parliaments to draft gender-responsive legislation promoting cross-cutting cybersecurity services that prioritize prevention (awareness-raising, auditing and training), incident detection (24 hours a day, 7 days a week), and an instant and efficient response to cyber threats, through a victim-centric approach
9. *Recommends* that parliaments promote the establishment of relevant institutions and bodies – such as national cybersecurity centres, computer emergency response teams, computer security incident response teams and security operations centres – where these do not already exist in their country;
10. *Also recommends* that all parliaments ensure that such institutions and bodies have adequate budgetary resources and specialized personnel, including women cybersecurity experts, to allow for an agile, timely and effective response to cybercrime and to protect critical civilian infrastructure, public institutions, companies and citizens without breaching privacy, while taking into account that the increasing digitalization of public services and utilities could imply major exposure to digital risks;
11. *Urges* parliaments to promote international coordination between such institutions and bodies in order to monitor, prevent, detect, investigate and respond to cyber threats;
12. *Invites* parliaments to encourage their governments to provide specific cybersecurity training in order to help increase the number of cybersecurity professionals and to strengthen their performance;
13. *Reaffirms* that an open, secure, stable, accessible and peaceful ICT environment is essential for all and requires effective cooperation among States to reduce risks to international peace and security, and *calls upon* the international community to promote full respect for human rights and fundamental freedoms;
14. *Calls upon* parliaments to encourage investment in research and development, incorporating into the design of each project specific cybersecurity provisions, with appropriate budget allocation, in order to anticipate and protect against possible emerging cyber threats;
15. *Encourages* parliaments to partner with industry, academia and all other stakeholders, including civil society, with their respective governments as key facilitators, in order to foster a strong and collaborative cybersecurity ecosystem that fully respects human rights principles and international human rights obligations;
16. *Calls upon* parliaments and parliamentarians to actively engage in promoting a shared, up-to-date national understanding of the nature of cybercrime as experienced by citizens, organizations and institutions;
17. *Urges* parliaments to help foster a true “culture of cybersecurity” by developing educational curricula focused on training future generations, from childhood onwards, in digital literacy and technological know-how, covering both the great opportunities presented and the serious risks posed by technology;
18. *Recommends* that parliaments broaden protections for women, young people, children, elderly people, people with disabilities, and racialized communities in cyberspace, taking respect for human rights and the prevention of gender-based violence into account in the development of educational policies on the use of social media;

- 5 -

19. *Urges* parliaments to take the necessary action to protect critical moments in democracy, and especially those periods when citizens exercise their right to vote, in order to avoid attacks and interferences that seek to influence, change or violate the free formation of public opinion during the electoral process;
20. *Calls upon* the international community to take action to protect democracy by ensuring that all parliaments worldwide, as institutions representing the will of the people, are afforded special protection through their inclusion in lists of critical civilian infrastructure and essential services;
21. *Stresses* the need to further enhance international cooperation and assistance in the area of ICT security and capacity-building, as a means to bridge digital divides and strengthen the response to cyber threats globally;
22. *Calls upon* parliaments to deepen their understanding of the complex and rapidly evolving nature of cybercrime by enabling the open sharing of knowledge, experience and expertise, and by holding specialized seminars, workshops and conferences on this subject;
23. *Invites* the IPU Secretariat, in partnership with other relevant organizations, to promote this new vision of cybersecurity by supporting parliaments in their capacity-building endeavours;
24. *Recommends* that the IPU, as the global organization of parliaments, play a leading role in preventing and combating cybercrime, and in stimulating cyber-resilience, by participating in all relevant international forums, including those led by the United Nations, with a view to ensuring that the voice of parliaments is heard;
25. *Promotes* the creation of a working group on cybercrime, subsidiary to the Governing Council of the IPU, whose specific mission shall be to comply with the mandates and objectives established in this resolution, and whose powers shall include both supporting the process for the promotion of an international convention on cybercrime within the framework of the United Nations, and strengthening the capacities of IPU Member Parliaments in terms of law-making, oversight and budgeting;
26. *Recommends* that the IPU raise awareness among parliaments on achieving the Sustainable Development Goals through, above all else, their universal commitments to digital security.

BILAGA 2

Resolution antagen i IPU:s andra utskott under 146:e församlingen



Inter-Parliamentary Union
For democracy. For everyone.



146TH IPU ASSEMBLY
المنامة، البحرين
MANAMA, BAHRAIN
11-15 MARCH 2023 - ١١-١٥ مارس ٢٠٢٣

146th IPU Assembly Manama (11–15 March 2023)

Parliamentary efforts in achieving negative carbon emission balances of forests

Resolution adopted by consensus by the 146th IPU Assembly
(Manama, 15 March 2023)*

The 146th Assembly of the Inter-Parliamentary Union,

Recalling the United Nations Framework Convention on Climate Change (UNFCCC) and the 2015 Paris Agreement, including its goal to hold the increase in the global average temperature to well below 2°C above pre-industrial levels and to pursue efforts to limit the temperature increase to 1.5°C above pre-industrial levels, and in particular its Article 5, which calls on the Parties to the Agreement to take action to conserve and enhance sinks and reservoirs of greenhouse gases, including forests, and encourages them to develop policy approaches to reduce emissions from deforestation and forest degradation, to set positive incentives for sustainable management of forests, and to enhance carbon sequestration and reduce emissions in forests,

Mindful of the outcomes of the United Nations Climate Change Conferences in Glasgow (COP26) and Sharm el-Sheikh (COP27) and *taking note* of the forest-relevant contribution of the *Glasgow Leaders' Declaration on Forests and Land Use*, in which more than 140 countries committed to working collectively to halt and reverse forest loss and land degradation by 2030 while delivering sustainable development and promoting inclusive rural transformation and value chains, and in which they reaffirmed international financial commitments, private finance and investment support to enable forest conservation and restoration, and support for indigenous peoples and local communities, as well as the findings of the IPCC Working Group III on mitigation and its recommendations on reducing deforestation and increasing reforestation,

Welcoming the *Kunming-Montreal Global Biodiversity Framework* adopted in December 2022 and its 4 goals and 23 targets, including target 2, which seeks to "ensure that by 2030 at least 30% of areas of degraded terrestrial, inland water, and coastal and marine ecosystems are under effective restoration, in order to enhance biodiversity and ecosystem functions and services, ecological integrity and connectivity",

Looking forward to the United Nations Climate Change Conference in Dubai (COP28), which will follow up on the COP26 and COP27 climate conferences' outcomes regarding forest protection,

Recalling the IPU resolutions *Climate change, sustainable development models, and renewable energies* (120th IPU Assembly, Addis Ababa, April 2009), *Addressing climate change* (141st IPU Assembly, Belgrade, October 2019), *Parliamentary strategies to strengthen peace and security against threats and conflicts resulting from climate-related disasters and their consequences* (142nd IPU Assembly, virtual session, May 2021), the *Nusa Dua Declaration Getting to zero: Mobilizing parliaments to act on climate change* (144th IPU Assembly, Nusa Dua, March 2022), and the *Declaration of the President of the Assembly on climate change* (116th IPU Assembly, Nusa Dua, May 2007),

E

* The delegation of India expressed reservations on preambular paragraphs 2, 5 and 8, and on operative paragraphs 1, 3, 5, 6, 9, 11, 12, 13, 17 and 21.

The delegation of the Russian Federation expressed reservations on preambular paragraph 19.

#IPU146

- 2 -

Guided by the United Nations 2030 Agenda for Sustainable Development and the Sustainable Development Goals (SDGs), which emphasize that climate policy, poverty reduction and universal peace are all inextricably linked in achieving sustainable development, in particular SDG 15 to "protect, restore and promote sustainable use of terrestrial ecosystems, sustainably manage forests, combat desertification, and halt and reverse land degradation and halt biodiversity loss" and SDG 13 to "take urgent action to combat climate change and its impacts", as well as SDG 17 to "strengthen the means of implementation and revitalize the global partnership for sustainable development",

Committed to the implementation of the Kunming-Montreal Global Biodiversity Framework adopted by the 15th Conference of Parties to the UN Convention on Biological Diversity in December 2022, in particular of target 2 to restore at least 30% of areas of degraded ecosystems by 2030 and of target 3 to ensure that by 2030 at least 30% of terrestrial, inland water, coastal and marine areas are effectively conserved and managed through ecologically representative, well-connected and equitably governed systems of protected areas and other effective area-based conservation measures,

Reaffirming United Nations General Assembly resolution 76/300 recognizing the right to a clean, healthy and sustainable environment as a human right, resolution 71/285, in which the United Nations Strategic Plan for Forests 2017–2030 was adopted, and resolution 73/284 on the United Nations Decade on Ecosystem Restoration (2021-2030),

Committed to the realization of the shared vision set out in the United Nations Strategic Plan for Forests 2017–2030 "of a world in which all types of forests and trees outside forests are sustainably managed, contribute to sustainable development and provide economic, social, environmental and cultural benefits for present and future generations",

Reaffirming the importance of the six goals defined in the United Nations Strategic Plan for Forests 2017–2030, and especially goal 1 to "reverse the loss of forest cover worldwide through sustainable forest management, including protection, restoration, afforestation and reforestation, and increase efforts to prevent forest degradation and contribute to the global effort of addressing climate change", which would, among other benefits, serve the achievement of SDG targets 6.6 to "protect and restore water-related ecosystems, including [...] forests", 12.2 to "achieve the sustainable management and efficient use of natural resources", 15.1 to "ensure the conservation, restoration and sustainable use of terrestrial and inland freshwater ecosystems and their services, in particular forests", and especially 15.2 to "promote the implementation of sustainable management of all types of forests, halt deforestation, restore degraded forests and substantially increase afforestation and reforestation globally",

Emphasizing target 1.2 of goal 1 of the United Nations Strategic Plan for Forests 2017-2030, which calls for "the world's forest carbon stocks [to be] maintained or enhanced",

Endorsing goal 2 of the United Nations Strategic Plan for Forests 2017–2030, to "enhance forest-based economic, social and environmental benefits, including by improving the livelihoods of forest-dependent people", especially its target 2.2 to "increase the access of small-scale forest enterprises, in particular in developing countries, to financial services, including affordable credit, and their integration into value chains and markets" and target 2.3, which calls for "the contribution of forests and trees to food security [to be] significantly increased",

Welcoming the international community's continuing engagement in numerous global initiatives to address the contribution of forests to climate protection, including the Forests and Climate Leaders' Partnership; the Congo Basin Forest Partnership; the 15th World Forestry Congress held in Seoul in May 2022; the ASEAN Green Initiative to ramp up restoration efforts and plant at least 10 million native trees in the next 10 years across the 10 ASEAN Member States starting from 2021, and to set standards for the recognition of tree planting activities and programmes across the region that not only regrow forests in the region but also contribute to people's well-being, livelihood improvement, and resilience-building; the Bonn Challenge, a global goal to bring 150 million hectares of degraded and deforested landscapes into restoration by 2020 and 350 million hectares by 2030; the World Economic Forum's global initiative to conserve, restore and grow 1 trillion trees by 2030; the Great Green Wall for the Sahara and the Sahel Initiative; and the Strategic Plan of Action for ASEAN Cooperation on Forestry; and recognizing that all of these initiatives have contributed to States' affirmation of forest protection and emission reduction targets, and have showcased the many opportunities for prevention, mitigation, resilience-building and adaptation through the contributions of national governments, provinces, cities and villages, private corporations, financial institutions and civil society,

- 3 -

Recognizing the crucial role that women and youth play in forest ecosystem conservation and restoration, and stressing the need for the full participation of women and youth at all levels of policymaking and implementation in forest ecosystem conservation and restoration,

Noting that forests are resources of global significance, covering 31% of the Earth's land surface, but storing almost half of terrestrial carbon; that forests help to regulate regional climate by influencing rainfall patterns and cooling urban areas; that trees and forests regulate the water balance, serve as drinking-water reservoirs and protect against erosion, landslide, rockfalls, avalanches, floods, desertification, land degradation and food insecurity; that sustainably managed forests deliver natural, climate-neutral resources for various value chains; and that well-managed forests provide subsistence, medicines, recreational and cultural purpose, livelihoods, employment and income to forest-dwelling communities, forest-dependent people and Indigenous people, and act as a natural buffer against the transmission of zoonoses,

Gravely concerned about the loss, through deforestation, of 420 million hectares of forests between 1990 and 2020, equivalent to approximately 10.34% of the world's total forest area in the last 30 years, according to the Food and Agriculture Organization of the United Nations report *The State of the World's Forests 2022*, with associated damage as manifested in droughts, desertification, and changes to weather patterns, as well as about the severe impact of forest loss on aspects of human life and on human development, and the fact that deforestation has a multiplying effect on existing crises in many respects and aspects,

Noting with great concern that deforestation and forest degradation are having an accelerating severe impact on climate change, with destruction and degradation of forests, including their soils, accounting for around 15% of global human-induced carbon release on Earth,

Cognizant of the detrimental impact of armed conflicts on forest ecosystems and the contribution of such conflicts to greenhouse gas emissions,

Regretting that the Russian war of aggression against Ukraine, the largest conflict currently in existence, accompanied by massive forest fires and resulting in at least 33 million tonnes of CO₂ equivalent emissions, has significantly undermined global efforts to achieve negative carbon emission balances of forests and to combat climate change,

Aware that the progression of deforestation and forest degradation is one of the main root causes of increasing biodiversity loss and loss of genetic resources, as forests provide habitat for 80% of amphibian species, 75% of bird species and 68% of mammal species; and that tropical forests are particularly important as they contain about 50% of all animal and plant species,

Underlining the concrete and existential threat to food security and agriculture caused by deforestation and forest degradation, with forest destruction having massive regional impacts on rainfall and consequently on rainfed agriculture, particularly in the Amazon and the African tropics,

Recalling paragraphs 47 and 48 of the *Sharm el-Sheikh Implementation Plan* adopted at COP27 in November 2022 pertaining to the provision of adequate and predictable support to developing-country Parties, in the context of which Parties should collectively aim to slow, halt and reverse forest cover and carbon loss, in accordance with national circumstances, consistently with the ultimate objective of the UNFCCC, while ensuring relevant social and environmental safeguards,

Expressing deep concern about the severe damage caused by forest loss to societies and economies, with an estimated 1.6 billion people, or 20% of the global population, depending on forests for subsistence, livelihoods, employment and income generation, according to the *United Nations Strategic Plan for Forests 2017–2030*,

1. *Urges* IPU Member Parliaments to provide, in line with their parliamentary tasks, national regulations and laws that commit to the objective of net zero deforestation, meaning that when forests or trees are cleared in one area, reforestation or afforestation is ensured in another area as appropriate, seeking to maintain the same CO₂ storage balance and taking account of the time that different varieties of tree take to grow;
2. *Calls on* IPU Member Parliaments and their governments to intensify urgent actions to prevent and halt deforestation and forest degradation, increase forest areas and enhance the resilience of forest ecosystems, which are among the most cost-effective actions for mitigating and adapting to climate change, while stressing that reducing deforestation to a minimum and encouraging climate-focused afforestation avoid the direct emissions from lost biomass and enable conservation and enhancement of the greenhouse gas absorbing and capturing capacity of forests;

- 4 -

3. *Urges* IPU Member Parliaments and their governments to: expand existing protected areas and create new ones to protect forest ecosystems in line with the relevant international commitments; guarantee demilitarization of protected areas, especially in times of war; establish an appropriate legislative framework for the management of protected areas and take effective measures to enforce it; and cooperate, where appropriate, with neighbouring States to ensure better management and functioning of protected areas;
4. *Urges* IPU Member Parliaments to ramp up efforts to reforest and even restore degraded forests in the light of national circumstances, keeping in mind: that forest restoration is an active attempt to return an area to its previous naturally forested state using native trees; that non-native trees provide timber that can boost local economies and reduce logging pressure in native forests; that reforestation, afforestation and agroforestry using native and/or non-native trees help diversify livelihoods and landscapes to increase land productivity; that afforestation and restoration of forests can provide significant environmental, climatic, sociocultural and economic benefits; and that trees provide shade on agricultural land, prevent extreme sun exposure for the soil and cultivated plants, cool down temperatures on the ground, influence precipitation and lead to improved harvest results;
5. *Calls on* IPU Member Parliaments to promote more productive, efficient and sustainable agrifood systems by continuing to use existing arable land to reduce the demand for new agricultural land, maintain forests and secure the multiple benefits that forests provide to farming systems, keeping in mind that agricultural expansion is driving almost 90% of global deforestation, that many areas of arable land are not being utilized as efficiently and productively as possible, and that sustainably increasing productivity will reduce the pressure on forestland caused by a 35–56% increase in food demand by 2050 due to the projected growth in the global population to 9.7 billion people;
6. *Encourages* IPU Member Parliaments to take immediate action to ensure that sustainable forest management is more beneficial to generating income than deforestation and that such incomes are regular and high enough for people to sustain a living and compete with income derived from other land uses, while emphasizing that sustainable forest management and green value chains prevent the conversion of forest into agricultural land and support the transition to carbon-neutral economies, and that responsible forest management can counteract the underlying drivers of deforestation including poverty, unsustainable production practices and consumption patterns, and can enhance the adaptability and resilience of forests to the impact of climate change while creating green jobs, especially in developing countries;
7. *Recommends* that IPU Member Parliaments create shared value from collective efforts through experience-sharing and technological transfer to promote the following: application of the principles of the circular economy in the use of wood; reforestation to expand the use of sustainable wood; substituting non-renewable or emissions-intensive materials, such as cement and concrete, in construction with sustainably grown wood products; increasing the lifespan of wood products to address growing demand; reducing waste through more efficient processing and the cascading use of forest products; advancing green technology; changing consumption patterns; and facilitating a transition to more circular and green economies;
8. *Invites* IPU Member Parliaments to review and improve forest-related legislation, strengthen forest law enforcement, and promote good governance at all levels in order to support sustainable forest management, and to combat and eradicate illegal practices in forest-related sectors;
9. *Calls on* IPU Member Parliaments to: adopt strategies and a systematic review and self-monitoring system that will allow governments to increase the value of the conservation and restoration of forests, especially of rainforests and boreal forests; emphasize the global value of the ecosystem services and natural resources of forests; and highlight that national, regional or international emissions trading schemes, such as the European Union Emissions Trading System or the Kyoto Protocol emissions trading scheme, are beneficial instruments for mobilizing private capital to finance forest

- 5 -

protection and afforestation, including the use of removal units on the basis of land use, land-use change and forestry (LULUCF) activities such as reforestation, with an emphasis on maintaining the highest environmental and climate integrity of such schemes;

10. *Invites* IPU Member Parliaments to call on their governments to consider ecological fiscal reforms, to introduce policy initiatives to promote responsible consumption and production of forest-related goods, and to repurpose agricultural subsidies to include agroforestry and sustainable forestry, keeping in mind that policy instruments can be used strategically to create market incentives for responsible and sustainable forest management and to reorient incentives to boost green markets and financing;
11. *Encourages* IPU Member Parliaments to ensure that the objective of net zero emissions is incorporated in national economic, environmental and climate strategies, reaffirming the goals agreed upon in the Paris Agreement to hold the increase in the global average temperature to well below 2°C above pre-industrial levels and to pursue efforts to limit the temperature increase to 1.5°C above pre-industrial levels, largely through ambitious efforts to: reduce greenhouse gas emissions to a minimum, and remove residual emissions from the atmosphere by, inter alia, protecting and restoring natural sinks like forests, soil and peatlands or through negative emission technologies such as direct air capture, and bioenergy with carbon capture and storage;
12. *Recommends* that IPU Member Parliaments: scale up action to phase down unabated coal power and phase out inefficient fossil fuel subsidies, especially for lignite and coal, which often require extensive logging; bear in mind the principle defined within the UNFCCC, and reconfirmed in the Paris Agreement, of common but differentiated responsibilities and respective capabilities in the light of different national circumstances; and direct global development policy in supporting developing countries that plan to construct coal-fired power plants to instead consider renewable energy power plants allowing the same energy production while also protecting energy, job security, climate and forests;
13. *Calls on* IPU Member Parliaments to intensify efforts to reduce the use of charcoal as an energy source and to promote sustainable, cost-effective, viable, renewable and carbon-neutral alternatives such as solar, hydro, geothermal, wind and nuclear power, bearing in mind the considerable forest loss and CO₂ emissions resulting from charcoal being the major source of energy in many developing countries with limited access to energy;
14. *Urges* IPU Member Parliaments to: take into account the needs and knowledge of local communities, including forest dwellers, forest-dependent people and Indigenous people, as per national norms in sustainable forest management, which are integral to the fight against climate change; acknowledge that indigenous peoples and local communities have been sustainably managing forests for millennia, using practices based on indigenous knowledge systems, enabling them to fulfil their needs without undermining the capacity of the ecosystems and forests in which they live; reaffirm that land-tenure rights for Indigenous peoples and local communities should be protected and enforced as appropriate; and emphasize that forest restoration preserves the territories and resources of indigenous people and lowers the pressure on declining forests in terms of firewood extraction, illegal logging and charcoal production;
15. *Also urges* IPU Member Parliaments to ensure that forest conservation practices and other nature-based climate solutions promote and respect the inherent rights of Indigenous people related to their traditional territories, including their right to be consulted and accommodated when measures and actions might adversely impact them, their lands or their resources;
16. *Invites* IPU Member Parliaments to: take action to strengthen their common understanding of forests, their sustainable management and climate protection, taking into account national and regional conditions, including as a matter of intergenerational equity and solidarity; engage the educational sector and local communities in reforestation, through a multi-level strategy and multi-stakeholder approach, as a key to

- 6 -

sustainable and inclusive economic growth; make sure that appropriate educational programmes on forests are implemented and included in school curricula; promote educational efforts with young people and include future generations in climate protection measures so that they are aware of the need to protect forests and the environment and the ways in which it can be done, keeping in mind that it is the children and young people of today and tomorrow who will bear the consequences as climate change intensifies and who thus wish to actively engage in efforts to address climate change; and ensure that gender-sensitive approaches and tools are mainstreamed to provide men and women with an equal opportunity to participate in and benefit from sustainable forest management while also ensuring the engagement of young people in forest-related decision-making;

17. *Urges* IPU Member Parliaments to set up mechanisms for agricultural extension services as intermediaries between researchers and farmers to explain the devastating effects of deforestation, train local populations in good agricultural practices, encourage farmers to adopt new, improved methods of farming, help farmers in their decision-making, and ensure that appropriate knowledge is implemented to obtain the best results with regard to sustainable production and rural development, while stressing the need for further investment in agronomy in tropical areas so that inputs like seeds and nutrients as well as training and access to markets can be provided;
18. *Recommends* that IPU Member Parliaments use their legislative powers to support incentives for local people and entrepreneurs in green economic employment and investment, as well as to enhance the balance of economic development at all levels, namely for individuals, families, communities and societies, and to pursue green growth strategies and the benefits of the sharing economy by taking into consideration social, cultural and environmental contexts for life-long learning, resilience and inclusive growth;
19. *Requests* that IPU Member Parliaments allocate a sufficient national budget in terms of investing in research and development for leveraging technology like cross-breeding of trees that are high-performing, have fast-growing roots and possibly promote forest rejuvenation and regeneration, and hence CO₂ storage capacity and climate resilience or the diversification and combination of tree varieties in forest plantations, in order to take advantage of the existing complementary characteristics of different species;
20. *Encourages* IPU Member Parliaments to provide an appropriate national budget to ramp up efforts to mobilize and invest in digital technologies and broadband services that provide access for households in rural and remote areas to online information about sustainable land use and forestry income opportunities, bearing in mind the importance of creating awareness about the need for sustainable forest management;
21. *Strongly urges* IPU Member Parliaments to maintain peaceful relations among themselves, to respect State sovereignty and State territory, and to take concerted and united action, despite political, economic and social differences, to bring a rapid end to wars of aggression around the world, bearing in mind that violent conflicts and wars, as well as mines, may lead to the destruction and contamination of ecosystems such as forests that are important not only for the people living in them but also for humankind as a whole;
22. *Urges* IPU Member Parliaments to foster enhanced coherence, collaboration and synergies among themselves and with national and international bodies and partners in working towards the common goals set out in this resolution, and to facilitate enhanced support and partnerships, including in terms of financial resources, technology transfer and capacity-building, in order to assist developing countries in promoting forest ecosystems, sustainable afforestation and agroforestry, as well as people's well-being;
23. *Requests* that the IPU Secretary General transmit the present resolution to IPU Member Parliaments, the United Nations Secretary-General and all relevant institutions;
24. *Encourages* IPU Member Parliaments to take suitable measures as per national circumstances to achieve the implementation of this resolution.

BILAGA 3

Resolution antagen i IPU:s tredje utskott under 147:e församlingen



147th IPU Assembly

Luanda, Angola
23–27 October 2023



Orphanage trafficking: The role of parliaments in reducing harm

Resolution adopted by consensus by the 147th IPU Assembly
(Luanda, 27 October 2023)*

The 147th Assembly of the Inter-Parliamentary Union,

Recalling the United Nations Convention on the Rights of the Child (1989), its Optional Protocol on the sale of children, child prostitution and child pornography (2000), the Guidelines regarding the implementation of that Optional Protocol (2018), and the Convention on the Rights of Persons with Disabilities (2006),

Welcoming United Nations General Assembly resolution 74/133 of 18 December 2019 on the rights of the child, in particular its focus on children without parental care, its call for States to progressively replace institutionalization with quality alternative care, including, inter alia, family and community-based care, and to take appropriate measures and approaches, and its paragraph 35(t), which calls on United Nations Member States to take "appropriate measures to protect children who are victims of trafficking and are deprived of parental care, enact and enforce legislation to prevent and combat the trafficking and exploitation of children in care facilities, support children who are victims of human trafficking in returning to their families and in receiving appropriate mental health and psychological assistance that is victim-centred and trauma-informed", and to take "appropriate measures to prevent and address the harms related to volunteering programmes in orphanages, including in the context of tourism, which can lead to trafficking and exploitation" (a phenomenon known colloquially as "voluntourism", a form of tourism in which travellers participate in voluntary work overseas),

Acknowledging recommendation D.1 of the United Nations Committee on the Rights of the Child 2021 Day of General Discussion Outcome Report, which, inter alia, calls on United Nations Member States to "adopt legislation and regulations to eliminate orphanage tourism and volunteering in orphanages, prevent incentives driving institutionalization and family separation and ensure adequate offences and penalties to prevent and enable the prosecution of violations of children's rights in alternative care, including orphanage trafficking",

Highlighting paragraph 93 of the Guidelines for the Alternative Care of Children, welcomed in resolution 64/142 adopted by the United Nations General Assembly on 18 December 2009, and included in its annex, which provides that "all alternative care settings should provide adequate protection to children from abduction, trafficking, sale and all other forms of exploitation",

Recalling Articles 35 and 36 of the Convention on the Rights of the Child, which respectively require States Parties to "take all appropriate national, bilateral and multilateral measures to prevent the abduction of, the sale of or traffic in children for any purpose or in any form", and to "protect the child against all other forms of exploitation prejudicial to any aspects of the child's welfare",

Acknowledging the Protocol to Prevent, Suppress and Punish Trafficking in Persons, Especially Women and Children (2000), supplementing the United Nations Convention against Transnational Organized Crime (2000), in particular Article 3(c), which confirms that child trafficking involves the recruitment, transportation, transfer, harbouring or receipt of a child for the purpose of exploitation, and Article 9.5, which requires States Parties to "adopt or strengthen legislative or other measures, such as educational, social or cultural measures, including through bilateral and multilateral cooperation, to discourage the demand that fosters all forms of exploitation of persons, especially women and children, that leads to trafficking",

* - The delegation of India expressed a reservation on operative paragraph 4.
- The delegation of the Islamic Republic of Iran expressed a reservation on the reference to SDGs 4.1 and 4.2 in preambular paragraph 22.

E

#IPU147

- 2 -

Underlining the guiding principles of the Convention on the Rights of the Child and the Convention on the Rights of Persons with Disabilities (2006), i.e. the best interests of the child, non-discrimination, participation, protection, inclusion, and survival and development, that provide the framework for all actions concerning children,

Recognizing the urgent need to address orphanage trafficking, which is a multi-dimensional and complex phenomenon as it interacts with a wide range of factors that involve the recruitment, transportation, transfer, harbouring or receipt of a child into residential care for the purposes of exploitation and/or profit, and particularly the absence of legal safeguards and regulations and child protection systems, including those which are inadequate or contain loopholes, and which result in severe harm to children's physical, emotional and psychological well-being,

Recognizing also the urgent need for legislators and governments to take more proactive national steps to combat and reduce the risk of trafficking in human beings,

Noting that orphanage trafficking as a form of trafficking and modern slavery is a growing international concern that must be addressed through cross-border collaboration and cooperation between the countries of origin, transit and destination, including through measures to prevent such trafficking, to punish the traffickers and to protect the victims of such trafficking, which requires extensive and wide-ranging intervention at local, national, regional and international levels by all actors and stakeholders working together,

Acknowledging "A study on the exploitation and sexual abuse of children in the context of travel and tourism; a closer look at the phenomena of voluntourism", presented by the United Nations Special Rapporteur to the United Nations General Assembly in October 2023, on the sale, sexual exploitation and sexual abuse of children,

Acknowledging also the efforts to eradicate the phenomenon of orphanage trafficking that is still widespread due to the scourges of war and internal conflicts, and which leads to the breakdown of child protection systems,

Recognizing the necessity of a multifaceted approach to prevent and combat orphanage trafficking, including the collection of reliable data on children in orphanages, in order to protect children from such exploitation in the first place, including within the travel and tourism sector, domestically and in destination countries,

Recognizing also the urgent need for States to strengthen child protection systems worldwide to safeguard the inherent rights and holistic well-being of all children, especially those in vulnerable situations, such as children with disabilities, refugees, internally displaced children, and children affected by armed conflicts,

Recognizing further that many orphan children worldwide who have been placed in care homes for a variety of reasons are the most affected during times of war and conflict because they are forced to contend with the ills of orphanhood, isolation and the repercussions of war, which expose them to an uncertain fate,

Recognizing that a family caregiving setting is the most conducive environment for the growth, well-being and safety of children, and that removing a child from the family should, wherever possible, only be considered as a temporary last resort,

Concerned that not all States currently have the necessary legal framework to combat orphanage trafficking, in particular legal provisions to criminalize it, or the budget, technical expertise or human resources to address the problem,

Concerned also by the lack of regular monitoring of orphans' residential care facilities and the lack of regulation of voluntourism, in particular voluntourism activities involving children, which place children at risk of commodification, exploitation and sexual abuse in the context of for-profit activities, and which increase vulnerabilities to human rights violations,

Recognizing the importance of creating awareness of the risks and indicators of orphanage trafficking and the harms associated with it, notably the adverse impacts on child rights, among the public, particularly parents, teachers, children, community leaders, social workers, legislators and other relevant policymakers and stakeholders,

- 3 -

Highlighting the precarious situation of the children involved in cases of orphanage trafficking where victims and survivors often lack appropriate legal remedy, support and access to justice, and the importance of a victim-centred and trauma-informed approach when combating the problem, as well as of child-centred rehabilitation processes,

Noting that orphanage trafficking is a commercial and exploitative act that may be driven by economic motivations, and may subject victims to various forms of exploitation including sexual exploitation, forced begging and forced labour, and may be exacerbated in conflict and post disaster contexts,

Recognizing that addressing orphanage trafficking will contribute towards achieving the United Nations Sustainable Development Goals (SDGs) and their targets by 2030, including:

- SDG 1.3 on social protection systems and measures
- SDG 1.a on ending poverty
- SDG 4.1 on free, equitable and quality primary and secondary education
- SDG 4.2 on quality early childhood development, care and pre-primary education
- all targets of SDG 5 on gender equality
- SDG 8.7 on the eradication of forced labour, modern slavery, human trafficking and child labour
- SDG 16.2 on ending the abuse, exploitation, trafficking and all forms of violence against and torture of children,

Recognizing also United Nations General Assembly resolution 77/159 of 14 December 2022 on enhancing the role of parliaments in accelerating the achievement of the SDGs,

Highlighting the importance of paragraph 31 of United Nations General Assembly resolution 74/133 of 18 December 2019 on the rights of the child, which urges States to "strengthen child welfare and child protection systems and improve care reform efforts",

Taking note of the guiding principles stipulated in the Global Code of Ethics for Tourism adopted by the General Assembly of the World Tourism Organization in 1999, which advises States, the private sector and other stakeholders on responsible and sustainable development of tourism, including measures to prevent and protect children from sale and exploitation, particularly sexual exploitation, in the travel and tourism industry, as well as of the 2020 *Tips for a responsible traveller* developed by the World Committee on Tourism Ethics, which calls on tourists to observe human rights and protect children from exploitation and abuse,

Concerned that well-meaning support for institutions through donations, child sponsorship programmes, orphanage volunteering or tourism, and faith-based missions, can lead to unnecessary family-child separation, perpetuate institutional models of care, undermine the development of more appropriate family-based care services, and create an economic incentive for orphanage trafficking,

Welcoming the efforts of governments who have issued travel advisories and information materials to travellers, particularly tourists, in tourism source and destination countries, discouraging orphanage tourism and volunteering due to the risk of exploitation and profiteering,

Highlighting that poverty and inequality, as key drivers of orphanage trafficking, are exacerbated by humanitarian disasters, climate change, armed conflict, political instability, lack of education, inequitable social-economic structures, family violence and gender discrimination,

Recognizing the unique needs of children belonging to minority groups or who are of indigenous origins,

Emphasizing that cooperation and coordination between parliaments and their governments aimed at combating and eradicating the drivers of orphanage trafficking at the early stages are of utmost importance,

Highlighting that gender-based discrimination and violence against women and girls, as well as a lack of sexual and reproductive health services and education, often result in teenage or unwanted pregnancies which in turn increase the risk of orphanage trafficking,

- 4 -

Recalling Article 8.2 of the Convention on the Rights of the Child of 20 November 1989, adopted by United Nations General Assembly resolution 44/25, which provides that: "Where a child is illegally deprived of some or all of the elements of his or her identity, States Parties shall provide appropriate assistance and protection, with a view to re-establishing speedily his or her identity",

Recalling also the Hague Convention on Protection of Children and Co-operation in Respect of Intercountry Adoption of 29 May 1993, which establishes four main principles: the best interests of the child as the primary consideration; the prohibition of any profit to prevent trafficking; the double subsidiarity of international adoption (the latter is considered only if no solution can be found in the child's country of origin); and the requirement to go through accredited bodies before being able to adopt,

Recalling further the International Convention for the Protection of All Persons from Enforced Disappearance of 23 December 2010,

Deeply concerned about illegal international adoptions, whereby thousands of children around the world have been taken away from their families and placed illegally on the international adoption market, whether through orphanages or not,

Highlighting the fact that, for the people concerned by these illegal adoptions, the consequences are dramatic in both human and administrative terms,

Bearing in mind that many States have undertaken or are undertaking investigations on illegal adoptions and are taking concrete measures to prevent them and help the victims,

Bearing in mind also the *Joint statement on illegal intercountry adoptions* issued by the United Nations Human Rights Office on 29 September 2022, which indicates that illegal intercountry adoptions can constitute crimes against humanity, and which establishes three obligations for States, as follows: to prevent, investigate and remedy such crimes,

1. *Condemns* all forms of orphanage trafficking and orphanage tourism, including orphanage volunteering;
2. *Emphasizes* the importance of cohesive international efforts to combat orphanage trafficking amidst armed conflicts or other humanitarian disasters;
3. *Calls upon* parliaments to cooperate and coordinate with their governments to introduce legal measures aimed at combating orphanage trafficking at the national level;
4. *Calls upon* the IPU to draft a model law for sending and receiving States, formalizing, in the best interests of the child, a clear legislative framework to combat orphanage trafficking and prevent orphanage tourism, address remaining gaps and ongoing challenges, in law and practice, whereby in all actions concerning children, their rights, education, voices, needs and security are at the centre of any proceedings that affect their well-being, and to share knowledge of existing legislation and implementation;
5. *Also calls upon* the IPU to prepare a parliamentary guide that sets out the working mechanisms for parliaments to discuss legislation on combating orphanage trafficking and prohibiting orphanage tourism, as well as to develop international principles and standards governing voluntourism activities that are in accordance with human rights norms and standards and particularly with the rights of the child, providing tools to monitor public policies on the protection of children from orphanage trafficking, and specific mechanisms of action that are applicable to parliaments in different regions of the world;
6. *Invites* those States that have not yet done so to consider ratifying and fully implementing the United Nations Convention on the Rights of the Child, the Optional Protocol on the Sale of Children, Child Prostitution and Child Pornography (2000), and the Protocol to Prevent, Suppress and Punish Trafficking in Persons, Especially Women and Children (2000), as key international instruments in the fight against orphanage trafficking and related crimes;

- 5 -

7. *Stresses* the importance of multidisciplinary, multisectoral and international cooperation, including cross-border cooperation, in strategies to combat orphanage trafficking and tourism, and in ensuring the safe repatriation and rehabilitation of trafficked children;
8. *Calls upon* parliaments and parliamentarians to actively engage in promoting a shared, up-to-date national understanding of the nature of orphanage trafficking;
9. *Acknowledges* that migrant populations, including refugees and internally displaced persons, as well as children from war zones and temporarily occupied territories, are particularly vulnerable to orphanage trafficking and exploitation;
10. *Calls for* the protection of the rights of refugee and migrant children, especially those separated from their families and susceptible to orphanage trafficking, in accordance with international law and child protection standards;
11. *Encourages* parliaments to build synergies with their respective governments to implement appropriate legislative, administrative and other measures that take account of the differentiated needs and experiences of children according to their age, sex, gender, race, religion, ethnicity, culture, language, disability, migration status or other socio-economic factors, while also taking account of parental responsibilities and ensuring children's participation in the development of measures pertaining to them, and by gathering and analysing data on gender in this domain;
12. *Also encourages* parliaments to ensure, through relevant legislation, that victims of trafficking are provided with long-term tailored assistance, irrespective of their readiness to cooperate with law enforcement;
13. *Urges* parliaments to adopt legislative and regulatory measures that promote the reintegration of children from institutions, such as orphanages, children's homes and rescue centres, back into their families, or their placement in suitable family-based care, such as foster care and kinship care;
14. *Calls upon* parliaments to provide adequate budgetary allocations and resources for the effective implementation of the laws and measures in place to deliver quality care to children in institutional and alternative care settings and to ensure the effective protection of children from exploitation and abuse in the context of orphanage trafficking and voluntourism;
15. *Urges* parliaments to ensure the development and implementation of robust screening processes for organizations and individuals involved in the establishment or funding of orphanages, to secure transparent, accountable and temporary practices;
16. *Strongly urges* parliaments to prioritize the allocation of resources for robust legislative frameworks and effective enforcement mechanisms to prevent and combat orphanage trafficking, including rigorous inspections of and licensing procedures for childcare facilities, and for comprehensive victim support systems;
17. *Emphasizes* the importance of a commitment by the private sector, including the travel industry, civil society, academia, charities and communities to work together and collaboratively with governments to combat orphanage trafficking and to stop the flow of funds and volunteers to institutions which commodify children;
18. *Urges* parliaments and parliamentarians to promote awareness, in both sending and receiving countries, among governments, civil society, charities, community groups, faith-based organizations, educational institutions and families of orphanage trafficking, of the harms of orphanage tourism, donations to orphanages, and the importance of family-based care, and thus provide protection to children to grow in a family-based environment under their own cultural conditions;
19. *Also urges* parliaments to enable the rapid exchange of information amongst anti-trafficking actors to adjust responses according to the constantly changing tactics of traffickers, as well as to promote awareness and monitoring among related agencies operating in the same space, with an emphasis on cooperation, technology and information sharing;

- 6 -

20. *Invites* the IPU to schedule periodic meetings and workshops with the United Nations Special Rapporteur on the sale and sexual exploitation of children, and with other stakeholders, experts and activists, emphasizing local and regional initiatives for preventing and tackling the problem of orphanage trafficking and orphanage tourism, and other activities to allow parliaments to exchange information regarding good practices and successful experiences in combating orphanage trafficking and prohibiting orphanage tourism in line with international human rights standards;
21. *Calls upon* national parliaments to accelerate their efforts in poverty eradication and reaffirm that investment in children and the realization of their rights through an integrated and multifaceted approach based on the well-being of children under the Sustainable Development Goals is one of the best ways to protect children from unnecessary institutionalization and the risk of trafficking and exploitation;
22. *Urges* parliaments to take effective action to implement international commitments and bring their domestic legal and regulatory framework into full conformity with the Convention on the Rights of the Child, Guidelines for the Alternative Care of Children and United Nations General Assembly resolution 74/133 of 18 December 2019 on the rights of the child, including by:
 - a. Ensuring criminal laws enable the prosecution of orphanage trafficking and exploitation offences, including the unlawful removal of a child from parents or guardians and placement in a care facility for the purpose of exploitation and/or profit and/or to ensure that countries are not used as safe havens or channels for exploitation and abuse of children;
 - b. Criminalizing the grooming of children and of trusted persons (parents, guardians, caregivers) to facilitate both online and offline sexual exploitation especially by persons in positions of power, authority or trust, and by undertaking efforts to adopt legislation that enhances online safety and establishes mandatory efforts and liability for technology companies, creates standards for monitoring and reporting of harmful online acts to protect potential victims and prevent future instances of exploitation;
 - c. Establishing by law extraterritorial jurisdiction for all offences of child trafficking, exploitation and grooming;
 - d. Establishing enforceable child protection regulations for the travel, volunteering and tourism industry that include a prohibition on orphanage volunteering and non-family visits to orphanages, and regulation of other forms of voluntourism activities involving children;
 - e. Incorporating regulations on the participation of voluntourists, volunteers and visitors into existing child protection, child welfare and alternative care regulations, and specifically restricting non-family visits to and volunteering within residential childcare facilities;
 - f. Ensuring that a child- and disability-friendly and gender-responsive reporting mechanism, as well as regular monitoring and supervision, is accessible to children in residential care, and to children and young people who have transitioned out of care, while ensuring the confidentiality and safety of the reporter and witnesses;
 - g. Establishing sufficient not-for-profit sector regulations and ensuring charitable activities comply with international child rights norms, safeguard children's best interests, and protect children, especially children with disabilities, from harm, abuse and rights violations;
 - h. Strengthening the implementation of child protection laws and regulations, including the licensing, monitoring and oversight of residential care facilities in cooperation with civil society, and of protective measures to avoid the re-traumatization and re-victimization of child victims as a result of any interactions with State authorities including in investigative and judicial processes;
 - i. Ensuring that laws related to the protection and welfare of children provide that, insofar as possible, children remain in the custody and care of their families except in circumstances in which harm can only be prevented by temporarily placing the child in a home, orphanage or rescue shelter;

- 7 -

- j. Calling for robust measures to hold accountable all individuals or entities involved in orchestrating or facilitating the deportation and abduction of children from temporarily occupied territories, including through the potential use of orphanages for exploitation and profit;
- k. Establishing by law the right to remedies, including compensation, for children who are subjected to trafficking, including orphanage trafficking;
- l. Strengthening international adoption regulations to ensure that intercountry adoptions are conducted transparently, ethically and in the best interests of the child, with a focus on preventing trafficking and exploitation in the context of adoption;
- m. Preventing international adoption by parties to an armed conflict, particularly prohibiting such adoption of children from conflict-related regions;
- n. Developing and enforcing a domestic volunteering framework that includes conducting thorough background checks on volunteers and providing training and support to eradicate unskilled volunteering, ensuring that volunteers understand and respect the rights of children;
- o. Ensuring that children who are transitioning out of care upon reaching the age of majority receive dedicated, comprehensive assistance prior to leaving care that effectively and meaningfully prepares them for independently living out of care, including on how to enter the job market, and an assistance and measures package to meet their needs once they have left care, as well as a point of contact for ongoing and periodic safety and well-being reviews;
- p. Encouraging governments and national tourism authorities to improve their administrative and legal processes in regulating the private sector within the travel and tourism industry to ensure compliance with the United Nations Guiding Principles on Business and Human Rights and child rights' obligations, and the "do no harm" principle by creating incentives for tourism operators to actively prioritize child protection to vulnerable children in touristic destinations and to undertake human rights due diligence, as part of their Corporate Social Responsibility programmes;
- q. Developing robust national databases on the scope and prevalence of voluntourism within national contexts by improving and securing a comprehensive approach to data collection through multisectoral partnership which is essential for developing targeted prevention;
- r. Providing national children and youth protection authorities with a sound legal basis, and sufficient financial and human resources to fulfill their tasks and enable continuous oversight of residential care facilities and effective protection of individuals entrusted to such institutions;
- s. Strengthening deinstitutionalization programmes and family-focused development targeting poor parents and disadvantaged families through formal education, training on parenting capacities and economic incentives;
- t. Advocating for the development and implementation of safe repatriation, reintegration and rehabilitation programmes for children who have been victims of orphanage trafficking, exploitation or forcible transfers;
- u. Prioritizing investment in multi-sectoral collaborative partnerships by working cooperatively with relevant stakeholders to find sustainable solutions to address the root causes of orphanage trafficking and voluntourism, which includes investment in poverty reduction, food security, sexual and reproductive health rights, security and the rule of law;
- v. Strengthening social services for child protection and making systems inclusive to respond to the needs of all children, regardless of their migration status, with a focus on both primary violence prevention for all children and more targeted prevention and child-friendly response services, particularly for children in vulnerable situations; as well as by giving priority to legal services and safeguards for children at risk or who are victims of sale, abuse and exploitation;
- w. Promoting inclusive and responsive family-oriented policies, including those designed to: strengthen parents' and caregivers' ability to care for children, support social policies that work towards the deinstitutionalization of children, address negative social norms that affect equal access to quality education, and prevent the exploitation of children within childcare institutions or alternative care;

- 8 -

23. *Calls upon* IPU Member Parliaments to request their governments to pay particular attention to situations of illegal intercountry adoptions and, if they have not already done so, to conduct investigations into the matter in order to shed full light on these facts and to understand the processes that have made it possible for illegal adoptions of abducted or trafficked children to be validated, legalized and authenticated;

24. *Also calls upon* IPU Member Parliaments and their governments to do their utmost, once such investigations have been terminated, to ensure that the conclusions drawn lead to concrete measures aimed at helping victims, on the one hand, and, on the other, at preventing other persons from becoming victims in the future;

25. *Further calls upon* IPU Member Parliaments and their governments, on the basis of such investigations, to acknowledge that cases of illegal adoption have indeed taken place and to recognize the persons concerned as victims.

BILAGA 4

Särskilt brådskande ämne antaget under IPU:s 146:e församling



Inter-Parliamentary Union
For democracy. For everyone.



146TH IPU ASSEMBLY
المنامة، البحرين
MANAMA, BAHRAIN
11-15 MARCH 2023 - ١١-١٥ مارس ٢٠٢٣

146th IPU Assembly Manama (11–15 March 2023)

Raising awareness and calling for action on the serious humanitarian crises affecting the peoples of Afghanistan, the Syrian Arab Republic, Ukraine, Yemen and other countries, and on the particular vulnerability of women and children

Resolution adopted by consensus by the 146th IPU Assembly
(Manama, 14 March 2023)*

The 146th Assembly of the Inter-Parliamentary Union,

Considering that low- and middle-income countries host 74% of the world's refugees and other people in need of international protection, that the least developed countries provide asylum to 22% of these people, and that 90% of the world's humanitarian needs are concentrated in 20 countries that, together, represent no more than 13% of the world's population and 1.6% of global GDP,

Cognizant that the affected countries cannot meet the needs of the at-risk population, making it essential for the international community to guarantee humanitarian assistance including food distribution, health care and, in many cases, infrastructure reconstruction, and that, in 2023, an estimated 340 million people will need humanitarian assistance,

Recalling that such international humanitarian assistance is protected by the "right to life, liberty and security" of all persons, an inalienable and universal principle enshrined in Article 3 of the *Universal Declaration of Human Rights* of 1948, and that these rights have been endorsed in the *International Covenant on Economic Social and Cultural Rights* and the *International Covenant on Civil and Political Rights* of 1966, the *Convention on the Prevention and Punishment of the Crime of Genocide* of 1948, and the Geneva Conventions of 1949 and their Additional Protocols, among others, which together constitute the international legal framework that, pursuant to Article 2 of the *Universal Declaration of Human Rights*, promotes and protects the human rights of all "without distinction of any kind, such as race, colour, sex, language, religion, political or other opinion, national or social origin, property, birth or other status",

Underlining that the United Nations General Assembly has made achieving gender equality by 2030 a target of the Sustainable Development Goals (SDGs), in particular through Goal 5, including but not limited to Target 5.2: "Eliminate all forms of violence against all women and girls in public and private spheres, including trafficking and sexual and other types of exploitation",

Recalling United Nations General Assembly resolution 2816 of 14 December 1971, which established the post of Disaster Relief Co-ordinator (DRC) to provide humanitarian assistance to victims of natural disasters and other emergencies, and resolution 46/182 of 19 December 1991, through which the DRC was renamed the United Nations Office for the Coordination of Humanitarian Affairs (OCHA) and given expanded powers to coordinate humanitarian assistance, to facilitate access to emergency areas, to conduct the organization's needs assessment missions, to prepare joint appeals and to mobilize resources,

E

#IPU146

* The delegation of Yemen expressed a reservation on the entire resolution.
The delegation of India abstained from supporting the resolution.

- 2 -

Welcoming the creation of the Central Emergency Response Fund, managed by OCHA, which, based on voluntary donations, makes it possible to finance humanitarian response actions worldwide,

Recalling the *Convention Relating to the Status of Refugees* of 1951, which defines a refugee as any person who, "owing to well-founded fear of being persecuted for reasons of race, religion, nationality, membership of a particular social group or political opinion, is outside the country of his nationality and is unable or, owing to such fear, is unwilling to avail himself of the protection of that country",

Recalling also United Nations General Assembly resolution 73/195 of 29 December 2018 on the *Global Compact for Safe, Orderly and Regular Migration*,

Noting with deep concern that women and girls are still exposed to sexual violence, in particular committed by combatants,

Emphasizing that rape, sexual slavery, enforced prostitution, forced pregnancy, enforced sterilization and all other forms of sexual violence of comparable gravity constitute crimes against humanity,

Noting with deep concern the especially dramatic situation in Afghanistan, where about 24 million Afghans are experiencing misery, hunger and freezing temperatures, including many children at severe risk of violence and family separation,

Noting that decades of uninterrupted war, coupled with years of drought and low temperatures, have led to total social and economic collapse, causing the displacement of 3.5 million people and making Afghans one of the largest refugee populations in the world,

Recalling that the Inter-Parliamentary Union (IPU) works in favour of peace and cooperation among peoples, promoting the defence of universal human rights, and *stressing* that absolute respect for such rights is an essential factor for democracy and the development of all nations,

Recalling also the joint statement on Afghanistan issued on 30 August 2021 by the IPU Committee to Promote Respect for International Humanitarian Law and the IPU Committee on the Human Rights of Parliamentarians,

Alarmed by the situation of Afghan women and girls, and *noting* that the Taliban takeover caused the immediate repression of women, excluding them from secondary and university education, while the absence of a male "guardian" prevents many of them from leaving their homes or even accessing essential services, causing them to lose jobs and the corresponding economic support,

Deeply disturbed by attacks on women parliamentarians, including the assassination of Ms. Mursal Nabizada on 15 January 2023 and the attempt on the life of Ms. Fawzia Koofi on 14 August 2020, and *recalling* that the looming risk to women parliamentarians in Afghanistan prompted a decision by the IPU Committee on the Human Rights of Parliamentarians on 2 February 2023,

Acknowledging the disastrous humanitarian crisis in Ukraine, caused by a war of aggression, where civilian casualties and the destruction of critical infrastructure have forced millions of people to cross borders into neighbouring countries, in addition to the internally displaced,

Noting that, according to the United Nations High Commissioner for Refugees (UNHCR), as of February 2023, an estimated 17.6 million people in Ukraine require urgent humanitarian assistance and an estimated 8 million refugees from Ukraine are scattered throughout Europe, 90% of them women and children, and that, according to the International Organization for Migration, there are 5.3 million internally displaced persons within Ukraine,

- 3 -

Recalling the emergency item resolutions adopted at the 144th and 145th IPU Assemblies, held in Nusa Dua and Kigali respectively, which recognized the magnitude of the humanitarian situation in Ukraine and were aligned with the resolutions adopted on this subject by the United Nations in 2022,

Recalling also the situation in Yemen, where a bloody civil war, in one of the countries with the most vulnerable populations in the Middle East, has resulted in violence that has affected millions of people, caused hundreds of thousands of deaths and led to mass displacement,

Noting that over 20 million Yemenis require humanitarian assistance, including 4 million internally displaced persons,

Recognizing the catastrophic and unsustainable situation faced by people in the Syrian Arab Republic, where the recent earthquake that affected the north of the country, and the south of Türkiye, has created a humanitarian crisis, compounding the effects of the civil war in the Syrian Arab Republic,

Noting that some 6.6 million Syrians have been forced to flee to other countries, and that there are 6.7 million internally displaced persons within the Syrian Arab Republic,

Considering the current situation in South Sudan, a country ravaged since its birth by an ongoing civil war, where 4.3 million people are currently in need of humanitarian assistance, including refugees (of which 63% are children), internally displaced persons and asylum-seekers,

Recognizing the crisis in the Bolivarian Republic of Venezuela, where violence, insecurity, and lack of food, medicine and essential services have triggered the largest migration in the history of Latin America, with 7 million Venezuelan refugees and migrants, and *noting* that these refugees and migrants are frequently forced to take unauthorized routes, falling victim to traffickers and irregular armed groups,

Cognizant that humanitarian crises are caused not only by conflicts, corrupt governments, wars of aggression, invasions and civil wars, but also by climate change, such as the massive floods that hit Pakistan in 2022, which claimed 1,800 lives, left more than 2.1 million people homeless and affected 33 million people in total,

Acknowledging that the above-mentioned crises are only those with the highest numbers of displaced persons, and *emphasizing* that other humanitarian crises are also taking place in many other regions of the world, including but not limited to Burkina Faso, Burundi, the Central African Republic, Chad, the Democratic People's Republic of Korea, the Democratic Republic of the Congo, Ethiopia, Haiti, Iraq, Mali, Myanmar, Nicaragua, Niger, Nigeria, Palestine, Somalia and the Sudan,

1. *Considers* that humanitarian crises are the leading cause of human rights violations in the world;
2. *Recognizes* that it is up to the international community to collaborate to protect human lives, to alleviate suffering, to safeguard dignity, and to guarantee access to basic services such as food, medical care, water and shelter for all persons, regardless of their origins, through legal and policy measures at the national level, and *encourages* governments to pursue the SDGs, and Goal 5 in particular, through such measures;
3. *Expresses its sympathy* for the populations of Afghanistan, South Sudan, the Syrian Arab Republic, Ukraine, Venezuela (Bolivarian Republic of) and Yemen, as well as for the millions of people who, on every continent, suffer deprivation and persecution as a result of war, oppressive regimes, terrorism, violence and natural disasters;
4. *Calls upon* the parliaments of the world to speak out against, and to exert political and diplomatic pressure on, those who bear responsibility for humanitarian crises, and to offer support to affected populations;

- 4 -

5. *Calls for awareness-raising for national authorities and civil society in countries around the world, so that they are able to contribute, to the greatest extent possible, to the creation of specialized assistance programmes for people affected by humanitarian crises;*
6. *Calls upon all nations to strengthen the United Nations Secretary-General's High-Level Task Force on Preventing Famine, adopting simplified protocols to increase the access of children and young people to treatment for malnutrition;*
7. *Appeals for the strengthening of regional and interregional cooperation in order to facilitate the opening of humanitarian corridors that guarantee safe transit for vulnerable people, especially women and children from crisis-affected areas, while managing or negotiating agreements that allow the safe passage of humanitarian assistance;*
8. *Strongly condemns any attack on the lives, integrity and well-being of civilians, and calls upon parliaments and governments to take action against impunity for international crimes that cause humanitarian crises and persecution, in particular through support for the International Criminal Court, through national prosecution efforts and through appropriate legal mechanisms for the punishment of aggression and other international crimes;*
9. *Calls for an increase in international support and assistance for refugees and internally displaced persons, be they men, women or children, who lack access to basic rights and reasonable living conditions, as well as for other people who do not have refugee status;*
10. *Notes that women, together with children, are the main victims of humanitarian crises;*
11. *Calls for support for the efforts of the United Nations and other organizations working for the defence and promotion of women's rights;*
12. *Demands that governments refrain from the use of sexual and gender-based violence as a systematic tactic of warfare;*
13. *Urges governments to meet the needs of survivors of sexual and gender-based violence;*
14. *Strongly supports the empowerment of women and youth, and affirms its defence of the rights and interests of women, especially in Afghanistan, the Syrian Arab Republic, Ukraine and Yemen, and of all those living through humanitarian crises;*
15. *Calls for global support for vulnerable host countries which have capacity constraints in order to enable them to provide sufficient education and health care for refugees and asylum-seekers, and urges host countries to develop and implement frameworks that guarantee refugees and asylum-seekers, particularly women and girls, access to these vital services,*
16. *Calls upon governments to consistently enforce the prohibition of discrimination on the basis of gender in all respects;*
17. *Deplores the practice of forced deportation, which is a crime under international criminal law, international humanitarian law and international human rights law, and the forced deportation of children in particular, and calls for urgent action by United Nations Member States to stop this practice and to return children to their families;*
18. *Expresses particular concern about the persecution experienced by women and girls in Afghanistan, and calls upon the current de facto authorities to respect the Charter of the United Nations, international treaties and conventions, and the Universal Declaration of Human Rights;*

- 5 -

19. *Calls upon* all governments and parliaments to ensure that there are no obstacles, including under immunity provisions or procedural law, that prevent the award of compensation to victims of international crimes, either through their governments or directly;
20. *Calls for* closer coordination between United Nations agencies and the international community in order to guarantee the implementation of the provisions of the *Convention on the Rights of the Child* and its Optional Protocols, especially in countries such as Afghanistan;
21. *Endorses* the decision of the IPU Committee on the Human Rights of Parliamentarians to condemn, in the strongest possible terms, the atrocious murder of Afghan citizen and parliamentarian Ms. Mursal Nabizada, and *affirms* that this brutal crime is an affront to the rights, values and principles promoted by the IPU;
22. *Calls upon* the IPU Executive Committee to follow up on parliamentary work on the humanitarian crises in Afghanistan, the Syrian Arab Republic, Ukraine, Yemen and other countries to support the efforts of the international community, and its parliaments in particular, aimed at providing assistance to populations, and at promoting order, stability and the long-term restoration of institutions in order to achieve human and sustainable development in democracy;
23. *Calls upon* the international community to address the urgent need for robust financial support by strengthening its institutional support and cooperative financing mechanisms, including the United Nations Assistance Mission in Afghanistan, the Central Emergency Response Fund managed by OCHA, and UNHCR, and *recommends* that the above financial support be allocated not only to immediate and individual humanitarian assistance such as food and medicine, but also to the design of reconstruction plans for essential infrastructure in order to maintain the basic functions of society in Afghanistan, the Syrian Arab Republic, Ukraine and Yemen;
24. *Calls for* the strengthening of humanitarian assistance mechanisms to respond to these humanitarian crises.

BILAGA 5

Slutdokument om antiterror antaget under IPU:s 147:e församling



147th IPU Assembly

Luanda, Angola
23–27 October 2023



Second Global Parliamentary Summit on Countering Terrorism and Violent Extremism

The Global Response to the Call of the Sahel

*Outcome document adopted by the Summit
(Luanda, 25 October 2023)*

We, the parliamentarians gathered at the Second Global Parliamentary Summit on Countering Terrorism and Violent Extremism,

Reaffirming our joint commitment to global efforts to counter terrorism and prevent violent extremism, to work together on security and stability around the world, to closely monitor the Sahel region and pay particular attention to its development and stability,

Recalling the declaration adopted at the First Global Parliamentary Summit on Counter-Terrorism held in Vienna in September 2021 entitled the *Call of the Sahel*,

Welcoming the implementation outcomes of the *Call of the Sahel* action plan, which focuses on five main areas: environment, security, community, development and education,

Expressing deep concern at the deteriorating Sahel situation, which has reached unprecedented levels of proliferation of terrorism and instability in recent years which, in turn, threaten the fulfilment of the Sustainable Development Goals (SDGs), especially the goals' central principle "leave no one behind",

Acknowledging that the Sahel region faces numerous challenges, such as terrorism and transnational organized crime, human and illicit drug trafficking, illegal migration and weapons proliferation, that are not only a threat to the neighbouring regions but are also a global threat to peace and security; and *acknowledging also* that the lack of development in the region directly impacts people's life opportunities, causes food insecurity, nutritional crises and internal displacement among other,

Bearing in mind the aspirations of all peoples to live in peace and security, which are the basic preconditions for the material well-being, development and progress of countries, and for the full implementation of fundamental human rights and freedoms,

Recognizing that development in parallel with a security strategy in the region is the solution to all the challenges the Sahel faces,

Convinced that good governance leads to robust, democratically organized civil societies, independent judiciaries and administrations that are close to the citizens, and enables the correct management of common resources and guarantees the realization of human rights through actions free of abuse and corruption and with due respect for the rule of law,

Emphasizing that, where applicable and upon request, the enhancement of the capabilities and capacities of state institutions to prevent and counter terrorism is a pivotal component of successful efforts against terrorism,

E

#IPU147

- 2 -

Reaffirming the important role of the IPU Member Parliaments and their respective national institutions in countering terrorism and addressing the concerns of their constituents,

Recognizing the support of different international organizations, United Nations agencies, the academia and civil society, as well as the essential role of the Inter-Parliamentary Committee of the G5 Sahel and other regional parliamentary assemblies, all of whom have as their ultimate aim to support the people of the Sahel region,

1. *Call upon* the global parliamentary community, international organizations, governments and civil society to renew their global commitment to strengthen their international cooperation with the Sahel countries and their peoples in preventing and combating terrorism in all its forms and manifestations, and to reaffirm that any act of terrorism is a criminal and unjustifiable act in accordance with international law;
2. *Call upon* international organizations to coordinate their activities in line with the spirit of the *Call of the Sahel* and to seek the necessary support from United Nations organizations to implement their strategies and resolutions on the ground;
3. *Express* the need for equality of the Sahel people in a new world order, with a new regional and political contract that prioritizes the well-being and future of citizens in the Sahel countries;
4. *Emphasize* the importance of upholding human rights and of addressing critical needs of the Sahel population, such as ensuring access to clean water, quality education, food, security and primary healthcare, as well as of paying special attention to the specific needs of young people as engines of development, to education for girls and the empowerment of women;
5. *Stress* that sustainable development is the solution to many challenges the Sahel region faces;
6. *Urge* the Sahel States to enhance good governance by building effective, accountable and inclusive institutions at all levels and providing access to justice for all, thus promoting peaceful and inclusive societies for sustainable development;
7. *Call upon* the international community and the United Nations Security Council to support the G5 Sahel Joint Force by recognizing it pursuant to Chapter VII of the Charter of the United Nations;
8. *Urge* all parliaments to raise awareness in their respective parliaments of the political situation and challenges the Sahel countries face by drafting a *Motion of the Sahel*;
9. *Request* the IPU ad hoc High-Level Advisory Group on Countering Terrorism and Violent Extremism to design, on the basis of the outcomes of the thematic meetings, the second phase of the *Call of the Sahel* that would include projects and development initiatives in the Sahel countries and act as "The Global Response of the *Call of the Sahel*";
10. *Resolve* to create an ad hoc mechanism within the IPU High-Level Advisory Group on Countering Terrorism and Violent Extremism to coordinate, monitor and follow up on the second phase of the *Call of the Sahel*, which will include projects and development initiatives in the Sahel countries, and be carried out jointly with the Inter-Parliamentary Committee of the G5 Sahel, relevant United Nations agencies, other international organizations, academia – such as the Institute for Economics and Peace, and the civil society among others;
11. *Urge* the global community to move forward with tangible actions to implement ground projects that safeguard the human rights and well-being of the Sahel population.